

ROZSUDEK SOUDU (čtvrtého senátu)

4. října 2006 *

Ve věci T-300/03,

Moser Baer India Ltd, se sídlem v New Delhi (Indie), zastoupená A. P. Bentleyem, QC, K. Adamantopoulosem, advokátem, a R. MacLeanem a J. Brantonem, solicitors,

žalobkyně,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené S. Marquardtem, jako zmocněncem, ve spolupráci s G. M. Berrischem, advokátem,

žalované,

podporované

Komisi Evropských společenství, zastoupenou T. Scharfem a K. Talabér-Ricz, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: angličtina.

a

Committee of European CD-R and DVD+/-R Manufacturers (CECMA),
původně Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA), se sídlem
v Kolíně (Německo), zastoupeným D. Ehlem a V. Schillerem, advokáty,

vedlejšími účastníky řízení,

jejímž předmětem je návrh na zrušení nařízení Rady (ES) č. 960/2003 ze dne
2. června 2003 o uložení konečného vyrovnávacího cla na dovoz zapisovatelných
kompaktních disků (CD-R) pocházejících z Indie (Úř. věst. L 138, s. 1; Zvl. vyd.
11/46, s. 250),

**SOD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (čtvrtý senát),**

ve složení H. Legal, předseda, P. Lindh a V. Vadapalas, soudci,
vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 10. května 2006,

vydává tento

Rozsudek

Rámec právní úpravy

- ¹ Článek 5 nařízení Rady (ES) č. 2026/97 ze dne 6. října 1997 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 288, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 78, dále jen „základní nařízení“), stanoví:

„Výpočet výše napadnutelných subvencí

Výše napadnutelných subvencí pro účely tohoto nařízení se vypočte na základě výhody, kterou získal příjemce subvence a která bude zjištěna za posuzované období. Tímto obdobím je zpravidla poslední obchodní rok příjemce subvence, může jím však být také jiné časové období v délce nejméně šesti měsíců, které předchází dni zahájení šetření a pro něž jsou k dispozici spolehlivé finanční a ostatní údaje.“

2 Článek 7 odst. 3 základního nařízení stanoví:

„Pokud lze subvenci spojovat se získáním nebo budoucím získáním stálých aktiv, vypočítá se výše napadnutelné subvence tak, že se subvence rozloží na dobu odpovídající běžné době amortizace těchto aktiv v daném výrobním odvětví [...]“

3 Článek 8 základního nařízení stanoví:

„Zjišťování a posuzování újmy

[...]

2. Zjištění újmy je založeno na skutečných důkazech a zahrnuje objektivní přezkum:

a) objemu dovozu subvencovaných výrobků a účinku dovozu subvencovaných výrobků na ceny obdobných výrobků na trhu Společenství

a

b) následného vlivu dovozu těchto výrobků na výrobní odvětví Společenství.

3. V souvislosti s objemem dovozu subvencovaných výrobků se přezkoumá, zda došlo k významnému zvýšení jejich dovozu v absolutních hodnotách nebo v poměru k výrobě nebo spotřebě ve Společenství. Pokud jde o účinek dovozu subvencovaných výrobků na ceny, přezkoumá se, zda ve srovnání s cenou obdobného výrobku výrobního odvětví Společenství existuje značné cenové podbízení ze strany dovezených subvencovaných výrobků nebo zda tyto dovozy jinak významnou měrou způsobily pokles cen nebo zabránily významnou měrou jejich růstu, ke kterému by jinak došlo. Žádné z uvedených kritérií nemusí být rozhodující.

[...]

5. Přezkum účinků dovozu subvencovaných výrobků na dotčené výrobní odvětví Společenství zahrnuje posouzení všech relevantních hospodářských činitelů a ukazatelů, které ovlivňují stav daného výrobního odvětví, včetně skutečnosti, že výrobní odvětví dosud nepřekonal účinky dřívějšího subvencování nebo dumpingu, výše napadnutelných subvencí, skutečného a možného poklesu prodejů, zisku, výroby, podílu na trhu, produktivity, návratnosti investic a vytížení kapacit; činitelů, které ovlivňují vývoj cen ve Společenství; skutečných a možných nepříznivých účinků na pohyb peněžních prostředků, stav zásob, zaměstnanost, mzdy, hospodářský růst, schopnost opatřit si kapitál nebo investice a v případě zemědělství také, zda došlo ke zvýšení nákladů vládních podpůrných programů. Tento výčet není vyčerpávající a žádné z těchto kritérií není nezbytně rozhodující.

6. Ze všech relevantních důkazů předložených podle odstavce 2 musí vyplývat, že dovoz subvencovaných výrobků působí újmu ve smyslu tohoto nařízení. K tomu zejména patří důkaz o tom, že objem a/nebo cena zjištěné podle odstavce 3 mají na výrobní odvětví Společenství nepříznivé účinky ve smyslu odstavce 5 a že tyto účinky dosahují takových rozměrů, že mohou být označeny jako závažné.

7. Jiné známé činitele než dovoz subvencovaných výrobků, které ve stejnou dobu působí újmu výrobnímu odvětví Společenství, se rovněž zkoumají, aby bylo zajištěno, že újma způsobená těmito jinými činiteli nebude přičítána podle odstavce 6 dovozu subvencovaných výrobků. V této souvislosti je možno vzít v úvahu následující činitele: objem a ceny dovozů nesubvencovaných výrobků, snížení poptávky nebo změny struktury spotřeby, restriktivní obchodní praktiky výrobců ve třetích zemích a ve Společenství a hospodářskou soutěž mezi nimi, rozvoj technologie, vývozní výkonnost a produktivitu výrobního odvětví Společenství.“

4 Článek 11 odst. 1 základního nařízení stanoví:

„[...] Šetření se současně týká subvence i újmy a je prováděno současně. Aby bylo zjištění reprezentativní, zvolí se posuzované období, které v případě subvence zpravidla odpovídá posuzovanému období podle článku 5. K informacím, které se týkají pozdějšího období, se zpravidla nepřihlíží.“

5 Svým sdělením 98/C 394/04 (Úř. věst. 1998, C 394, s. 6) Komise zveřejnila pokyny pro výpočet výše subvence při šetření o uložení vyrovnávacího cla (dále jen „pokyny“).

6 Část A pokynů stanoví:

„Články 5, 6 a 7 [základního nařízení] obsahují ustanovení týkající se výpočtu výše subvencí. Cílem tohoto sdělení je vysvětlit [...] použití těchto ustanovení s cílem upřesnit metodu, kterou Komise použije pro výpočet výše subvencí v rámci řízení o uložení vyrovnávacího cla, pokud zvláštní okolnosti nebudou důvodem k odchýlení se od této metody. Cílem je zlepšit transparentci způsobu výpočtu a zajistit větší jistotu hospodářským subjektům a vládám třetích zemí. Toto sdělení nijak nezavazuje orgány Společenství, nýbrž pouze obsahuje pokyny pro šetření o uložení vyrovnávacího cla prováděných podle [základního nařízení].“ *(neoficiální překlad)*

7 Část F písm. a) bod ii) pokynů stanoví:

„Pokud jde o jednorázové subvence, které mohou být spojeny se získáním stálých aktiv, je celková výše subvence rozložena na běžnou životnost těchto aktiv [čl. 7 odst. 3 základního nařízení (ES)]. V důsledku toho může být výše subvence [...] rozložena na dobu odpovídající běžné době amortizace těchto aktiv v daném výrobním odvětví. Obecně se používá za tímto účelem metoda lineární amortizace.“ *(neoficiální překlad)*

Skutečnosti předcházející sporu

- 8 Žalobkyně je společnost se sídlem v Indii vyrábějící různé druhy paměťových nosičů, a zejména zapisovatelné kompaktní disky (dále jen „CD-R“).

- 9 Dne 17. května 2002 Komise v důsledku stížnosti Committee of European CD-R Manufacturers (Výbor Evropských výrobců CD-R, CECMA) zahájila šetření o uložení vyrovnávacího cla na dovozy CD-R pocházejících z Indie (Úř. věst. C 116, s. 4).
- 10 Dopisem ze dne 4. března 2003 Komise vylíčila žalobkyni skutkový stav a hlavní úvahy, na základě kterých bylo navrženo stanovení konečných vyrovnávacích cel. Subvence konstatovaná Komisí spočívala v osvobození vybavení dováženého žalobkyní od cla. Při výpočtu výše subvence byla subvence rozložena podle čl. 7 odst. 3 základního nařízení na dobu tří let. Odůvodnění stanovilo uložení vyrovnávacího cla ve výši 10 %.
- 11 Dvěma dopisy ze dne 19. března 2003 žalobkyně odpověděla na uvedené odůvodnění, přičemž zpochybnila jednak metodu použitou pro výpočet výše subvence, a jednak existenci a důvody újmy.
- 12 Dvěma dopisy ze dne 9. dubna 2003 Komise jednak odmítla argumenty žalobkyně týkající se existence újmy a příčinné souvislosti, a jednak zaslala žalobkyni doplňující odůvodnění obsahující nový výpočet výše subvence, ve kterém byla subvence rozložena na období 4,2 roku. Dodatečné odůvodnění stanovilo uložení vyrovnávacího cla ve výši 7,3 %.
- 13 Dopisem ze dne 14. dubna 2003 žalobkyně zpochybnila nový výpočet výše subvence. Komise zaslala žalobkyni dopisem ze dne 5. května 2003 doplňující vysvětlení k tomuto výpočtu. Žalobkyně odpověděla na tento dopis dne 9. května 2003, přičemž podala doplňující vyjádření.

- 14 Na návrh Komise přijatý dne 20. května 2003 přijala Rada nařízení (ES) č. 960/2003 ze dne 2. června 2003 o uložení konečného vyrovnávacího cla na dovoz zapisovatelných kompaktních disků (CD-R) pocházejících z Indie (Úř. věst. L 138, s. 1; Zvl. vyd. 11/46, s. 250, dále jen „napadené nařízení“). Toto nařízení ukládalo konečné vyrovnávací clo ve výši 7,3 % na dovozy CD-R pocházejících z Indie.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 15 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 29. srpna 2003 podala žalobkyně prodávanou žalobu.
- 16 Usnesením předsedy čtvrtého senátu ze dne 23. ledna 2004 bylo Komisi povoleno vedlejší účastenství na podporu návrhových žádání Rady. Komise nepodala písemná návrhová žádání.
- 17 Usnesením předsedy čtvrtého senátu ze dne 18. dubna 2005 bylo povoleno vedlejší účastenství Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA), nyní Committee of European CD-R and DVD+/-R Manufacturers (Výbor evropských výrobců CD-R a DVD+/-R, CECMA) na podporu návrhových žádání Rady. CECMA předložil spis vedlejšího účastníka ve stanovené lhůtě. Žalobkyně předložila vyjádření k tomuto spisu.
- 18 Žalobkyně dopisy ze dne 13. dubna a 30. června 2004 požádala, aby určité důvěrné skutečnosti obsažené v žalobě, žalobní odpovědi, replice a duplice nebyly CECMA předány. Předložila nedůvěrné znění uvedených podání. Rada dopisem ze dne 5. dubna 2004 požádala, aby určité důvěrné skutečnosti obsažené v žalobní odpovědi

nebyly CECMA předány. Předložila nedůvěrné znění žalobní odpovědi vyhovující její vlastní žádosti o důvěrné zacházení, jakož i žádosti předložené žalobkyní. Předání uvedených podání CECMA bylo omezeno na tuto nedůvěrnou verzi. CECMA nevznesla v této věci námitku.

19 Na základě zprávy soudce zpravodaje se Soud rozhodl zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření položil písemně některé otázky účastníkům řízení, kteří na ně ve stanovené lhůtě odpověděli.

20 Řeči hlavních účastníků řízení a Komise a jejich odpovědi na ústní otázky položené Soudem byly vyslechnuty na veřejném jednání konaném dne 10. května 2006. CECMA sdělil Soudu, že se jednání nezúčastní.

21 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil napadené nařízení v rozsahu, ve kterém se na ni použije;

— uložil Radě náhradu nákladů řízení;

— uložil, že CECMA v každém případě ponese vlastní náklady řízení.

22 Rada, podporovaná Komisí, navrhuje, aby Soud:

- zamítl žalobu;

- podpůrně, zrušil čl. 1 odst. 2 napadeného nařízení v rozsahu, ve kterém ukládá konečné vyrovnávací clo s vyšší sazbou, než jaká by byla použita, pokud by výše subvence byla určena podle doby amortizace v délce šesti let;

- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

23 CECMA navrhuje, aby Soud:

- zamítl žalobu;

- uložil žalobkyni náhradu nákladů vedlejšího účastníka.

Právní otázky

24 Žalobkyně formuluje své výtky v pěti žalobních důvodech týkajících se jednak určení běžné doby amortizace dovážených aktiv v rámci výpočtu výše subvence, a jednak posouzení újmy a příčinné souvislosti.

- 25 Pokud jde o určení běžné doby amortizace, uplatňuje žalobkyně zjevně nesprávné posouzení a porušení článku 5, čl. 7 odst. 3 a čl. 11 odst. 1 základního nařízení (první žalobní důvod), jakož i porušení práv obhajoby a nedostatek odůvodnění (druhý žalobní důvod).
- 26 Pokud jde o posouzení újmy a příčinné souvislosti, uplatňuje žalobkyně zjevně nesprávné posouzení a porušení čl. 8 odst. 2, článků 6 a 7 základního nařízení, pokud jde o přezkum skutečností týkajících se určení újmy a příčinné souvislosti (třetí žalobní důvod), přezkum účinků dovozů pocházejících z Tchaj-wanu (čtvrtý žalobní důvod) a přezkum účinků protisoutěžního jednání majitele patentů na CD-R (pátý žalobní důvod).

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 5, čl. 7 odst. 3 a čl. 11 odst. 1 základního nařízení a ze zjevně nesprávného posouzení při určení běžné doby amortizace aktiv

Úvodní poznámky

- 27 Svým prvním žalobním důvodem žalobkyně tvrdí, že určení běžné doby amortizace dovezených aktiv provedené v napadeném nařízení je stíženo vadou spočívající v nesprávném právním posouzení a zjevně nesprávném posouzení skutkového stavu.
- 28 Je třeba připomenout, že v oblasti obchodních ochranných opatření se přezkum posouzení orgánů soudem Společenství musí omezit na prověření dodržování procesních pravidel, věcné správnosti zjištěných skutečností, na jejichž základě byla provedena zpochybnovaná volba, neexistence zjevně nesprávného posouzení těchto

skutečností, nebo neexistence zneužití pravomoci (viz rozsudek Soudu ze dne 28. října 2004, *Shanghai Teraoka Electronic v. Rada*, T-35/01, Sb. rozh. II-3663, body 48 a 49 a uvedená judikatura).

- 29 Stejně tak je tomu, pokud jde o posouzení doby amortizace podle čl. 7 odst. 3 základního nařízení v projednávaném případě. Podle tohoto ustanovení se subvence týkající se získání stálých aktiv rozloží „na dobu odpovídající běžné době amortizace těchto aktiv v daném výrobním odvětví“. Ze znění a struktury tohoto ustanovení, které vyžaduje zejména posouzení toho, co představuje běžnou praxi v dotčeném výrobním odvětví, vyplývá, že určení dotčené doby je součástí široké posuzovací pravomoci, kterou mají orgány při analýze složitých hospodářských situací.
- 30 Ve světle těchto úvah je třeba přezkoumat každou z výtek předložených v projednávaném případě žalobkyní.

K posouzení skutečností týkajících se doby amortizace (první část)

– Argumenty účastníků řízení

- 31 Žalobkyně uplatňuje, že podle čl. 7 odst. 3 základního nařízení, tak jak jej vykládá část F písm. a) bodě ii) pokynů, měla být subvence rozložena na „běžnou životnost aktiv“ nebo „běžnou dobu amortizace aktiv v dotčeném výrobním odvětví“. Kromě

toho spočívá praxe orgánů Společenství v určení váženého průměru dob amortizace vyplývajících z účetních záznamů výrobců v dotčeném odvětví v dotyčné zemi.

- 32 V projednávaném případě měla tedy Rada podle žalobkyně zohlednit všechny skutečnosti ve spisu týkající se životnosti dotčených aktiv. V tomto ohledu Rada tím, že měla za to, že běžná doba amortizace těchto aktiv, tedy jejich běžná životnost, byla 4,2 roku, vzala v úvahu dobu kratší, než vyplývá z důkazů předložených během šetření. Doba amortizace by s ohledem na tyto důkazy byla třináct let (podle účetních záznamů žalobkyně) nebo dokonce patnáct až dvacet let (podle dodavatelů žalobkyně). Podle informací výrobního odvětví Společenství by byla šest let.
- 33 Krom toho se Rada mylně domnívala, že běžná doba amortizace dotčených aktiv je při použití degresivní metody amortizace stanovené indickými právními předpisy 4,2 roku. Degresivní metoda amortizace totiž nezná dobu amortizace. Kromě toho vyplývá z výpočtů žalobkyně, že při použití této metody by aktiva nebyla na konci doby stanovené Radou zcela amortizována, neboť by stále přetrvávala zbytková hodnota.
- 34 Rada uplatňuje, že podle čl. 7 odst. 3 základního nařízení musí být subvence týkající se nabytí stálých aktiv rozložena na dobu běžné amortizace. Běžná životnost aktiva, což je odlišný pojem, by mohla případně představovat jeden z činitelů, který je nutno zohlednit při určování doby amortizace. Taková je rovněž praxe orgánů, které se dovolává žalobkyně.

- 35 Žalobkyně zaměňuje tyto dva pojmy, když chybně tvrdí, že orgány považovaly dobu 4,2 roku nejen za dobu amortizace, ale též za životnost aktiv. Pokud jde o důkazy uvedené žalobkyní, uvádí dopisy jejích dodavatelů pouze fyzickou životnost dotyčného zboží, a nikoliv jeho příslušnou dobu amortizace. V každém případě se v projednávané věci Rada opírala o indický zákon o právu společností, který stanoví povinnou dobu amortizace nezávislou na životnosti aktiv.
- 36 Pokud jde o odkaz na degresivní metodu amortizace, použila ji Rada pro určení rozdílu mezi dobou amortizace při použití této metody a dobou amortizace v délce šesti let používanou průměrně výrobním odvětvím Společenství. V tomto ohledu není alternativní výpočet předložený žalobkyní vhodný, neboť nezohledňuje pokračující investice.

— Závěry Soudu

- 37 V rámci první části prvního žalobního důvodu žalobkyně v podstatě vznáší dva body. Zaprvé tvrdí, že použitá doba amortizace je zjevně nesprávná vzhledem k informacím pocházejícím od ní samotné, od dodavatelů dotyčného zboží, jakož i od výrobního odvětví Společenství. Zadruhé tvrdí, že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení doby amortizace vyplývající z degresivní metody amortizace stanovené indickými právními předpisy.
- 38 Co se týče prvního bodu, vyplývá zejména z bodů 43 a 45 odůvodnění napadeného nařízení, že v rámci určování doby amortizace Rada vzala v úvahu metodu amortizace stanovenou v oblasti účetnictví právními předpisy země žalobkyně.

- 39 Je tedy třeba nejprve zkoumat, zda se Rada mohla legálně opírat o tuto skutečnost místo toho, aby vycházela z informací uplatněných žalobkyní.
- 40 Článek 7 odst. 3 základního nařízení neobsahuje zvláštní pravidla týkající se skutečností, které je nutno zohlednit v rámci určování doby amortizace. Orgány Společenství mají tedy širokou posuzovací pravomoc, pokud jde o skutečnosti, které mohou být považovány za relevantní.
- 41 Co se týče cíle ustanovení uvedeného v předcházejícím bodě, vyplývá ze znění ustanovení článku 5 a čl. 7 odst. 3 základního nařízení ve vzájemném spojení, že cílem určení běžné doby amortizace v dotyčném výrobním odvětví je vypočítat část výhody získané vývozcem při získání stálých aktiv, připadající na posuzované období. Je třeba uvést, že žalobkyně netvrdí, že metoda amortizace stanovená právními předpisy země vývozce není v tomto ohledu relevantní.
- 42 Žalobkyně nicméně upozorňuje na to, že zohlednění této skutečnosti se rozchází s pokyny a dřívější praxí orgánů Společenství.
- 43 Pokud jde o pokyny, podle jejich části F písm. a) bodu ii) se výše subvence rozloží „na běžnou dobu životnosti [dotyčných aktiv]“ a „[v] důsledku toho může být výše subvence [...] rozložena na dobu odpovídající běžné době amortizace těchto aktiv v daném výrobním odvětví“. I když je tedy třeba uvést, že pokyny odkazují zároveň na „běžnou dobu amortizace“ a „běžnou životnost“ dotyčného zboží, nevyplývá z existence těchto dvou odkazů, že Komise omezila rozsah skutečností použitých v rámci uplatnění čl. 7 odst. 3 základního nařízení.

- 44 Krom toho žalobkyně sama uplatňuje, že dřívější praxe orgánů Společenství, týkající se uplatnění výše uvedených ustanovení základního nařízení a pokynů, spočívá v určení průměrné doby amortizace použité v účetních záznamech výrobního odvětví dotyčné země. Pokud je však amortizace v této zemi upravena, metoda amortizace stanovená vnitrostátními právními předpisy může být v tomto ohledu relevantní.
- 45 Pokud jde o argument žalobkyně, podle kterého orgány Společenství nikdy v rámci výpočtu subvence neodkázaly na metodu amortizace stanovenou právními předpisy dotyčné země, je třeba připomenout, že čl. 7 odst. 3 základního nařízení ponechává orgánům prostor pro uvážení, pokud jde o skutečnosti, které je třeba vzít v úvahu při určování běžné doby amortizace. Skutečnost, že orgány Společenství nepoužily dotčenou metodu v jiných šetřeních o uložení vyrovnávacího cla nevede sama o sobě k porušení tohoto ustanovení (viz obdobně rozsudek Soudu ze dne 8. července 2003, Euroalliages a další v. Komise, T-132/01, Recueil, s. II-2359, body 68 a 69).
- 46 Krom toho, pokud by měl být argument žalobkyně vycházející z dřívější praxe vykládán tak, že je založen na porušení zásady právní jistoty, je třeba uvést, že pokud použitelná úprava ponechává orgánům určitý prostor pro uvážení, není skutečnost, že tento prostor pro uvážení využijí, aniž by podrobně a předem vysvětlili kritéria, která zamýšlejí uplatnit v každé konkrétní situaci, porušením této zásady, a to ani v případech, kdy orgány přijímají nové zásadní politiky (rozsudky Soudního dvora ze dne 5. října 1988, Brother v. Rada, 250/85, Recueil, s. 5683, body 28 a 29, a ze dne 7. května 1991, Nakajima v. Rada, C-69/89, Recueil, s. I-2069, bod 118; rozsudek Soudu ze dne 17. července 1998, Thai Bicycle v. Rada, T-118/96, Recueil, s. II-2991, body 67 až 69).
- 47 Je tedy namístě mít za to, že orgány Společenství mohly, aniž by porušily čl. 7 odst. 3 základního nařízení, vzít v úvahu pro určení běžné doby amortizace dotčených aktiv metodu amortizace stanovenou v právních předpisech země dotyčného vývozce.

- 48 Co se dále týče informací žalobkyně, podle kterých ve svém účetnictví používala průměrnou dobu amortizace v délce třinácti let, vyplývá z bodu 40 odůvodnění napadeného nařízení, že hodnověrnost těchto údajů byla zpochybněna skutečností, že zatřídění aktiv nebylo stejné v účetních a v daňových záznamech.
- 49 Pokud jde o osvědčení od dodavatelů, podle kterých mohlo být dotčené vybavení užíváno patnáct až dvacet let, je třeba uvést, jak to učinila Rada, že tato osvědčení neuvádějí dobu amortizace tohoto vybavení v dotyčném výrobním odvětví, ale představují pouze údaj o jeho fyzické životnosti.
- 50 Pokud jde o dobu amortizace v délce šesti let, používanou výrobním odvětvím Společenství, vyplývá z bodů 44 a 45 odůvodnění napadeného nařízení, že hospodářská situace tohoto výrobního odvětví není srovnatelná s hospodářskou situací dotyčného indického výrobního odvětví.
- 51 Informace uplatněné žalobkyní tedy nemohou prokázat, že posouzení provedené Radou v projednávané věci je zjevně nesprávné.

- 52 Co se týče druhého bodu první části žalobního důvodu žalobkyně, vycházejícího ze zjevně nesprávného použití metody amortizace stanovené indickými právními předpisy, je třeba uvést, že tato degresivní metoda amortizace nezahrnuje použití určité doby amortizace jako takové.
- 53 V projednávané věci Rada použila vzorec pro výpočet této doby odpovídající použití degresivní metody amortizace podnikem, který se nachází v situaci žalobkyně. V bodě 45 odůvodnění napadeného nařízení zejména konstatovala, že použití této metody za situace pokračujícího pravidelného investování umožňuje za reprezentativní dobu šesti let amortizaci aktiv „o 30 % rychlejší“ oproti lineární metodě, což odpovídá době 4,2 roku použité v projednávané věci.
- 54 V tomto ohledu žalobkyně neprokázala, že takový přístup je sám o sobě zjevně nesprávný. Nicméně se pokouší zpochybnit správnost výpočtů provedených Radou, když předkládá alternativní výpočet, podle kterého použití degresivní amortizace vede ke zbytkové hodnotě na konci pátého roku.
- 55 Je třeba v tomto ohledu uvést, že alternativní výpočet předložený žalobkyní je založen na amortizaci aktiva investovaného v průběhu prvního roku, a nikoliv na pokračujícím investování. Jelikož je tento výpočet založen na posuzovacích kritériích odlišných od těch, které byly zohledněny Radou, není možno se jej dovolávat za účelem zpochybnění správnosti posouzení provedeného posledně uvedeným orgánem.
- 56 Ve světle výše uvedených úvah nelze vytýkané skutečnosti formulované žalobkyní v rámci první části prvního žalobního důvodu přijmout.

K zařazení aktiv do kategorie forem a k nezohlednění informací vyplývajících z účetních záznamů žalobkyně (první a druhý bod druhé části žalobního důvodu)

— Argumenty účastníků řízení

- 57 Žalobkyně se dovolává praxe Rady, podle které účetní záznamy vývozce představují hlavní zdroj informací. Tato praxe je srovnatelná se zohledněním účetních záznamů vedených podle obecně přijatých zásad dotčené země pro výpočet výrobních nákladů ve věcech dumpingu. Rada tedy měla založit své posouzení na době amortizace vyplývající z účetních záznamů.
- 58 Rada porušila čl. 7 odst. 3 základního nařízení, tak jak jej vykládá ve své praxi tím, že odmítla vzít v úvahu tuto dobu, a tím, že zařadila dotčená aktiva do kategorie forem, zatímco tato aktiva byla uvedena v účetních záznamech žalobkyně jako stroje. Žalobkyně připouští, že zařazení týchž aktiv v jejich účetních a daňových záznamech bylo odlišné. Přesto v případě odlišnosti nemůže zařazení uvedené v daňových záznamech převážet nad zařazením v účetních záznamech.
- 59 Napadené nařízení je v tomto ohledu rovněž stíženo nesprávným odůvodněním. Rada totiž měla odůvodnit svou volbu, pokud jde o zařazení dotčených aktiv objektivními skutečnostmi souvisejícími s jejich povahou, a nikoliv pouhým rozporem mezi účetními a daňovými záznamy žalobkyně.

- 60 Kromě toho žalobkyně ve svém dopise Komisi ze dne 14. dubna 2003 uvedla, že pouze část dotčených aktiv byla v jejích daňových záznamech přeřazena do kategorie forem. Tato informace byla prokázána daňovým přiznáním žalobkyně zkoumaným Komisí v průběhu šetření. Komise měla tedy k dispozici všechny informace nezbytné pro ověření výpočtů provedených žalobkyní.
- 61 Rada uplatňuje, že i když účetní záznamy vývozce představují v zásadě hlavní zdroj informací, orgány nejsou vázány těmito údaji, ale musí brát v úvahu běžnou dobu amortizace v dotčeném výrobním odvětví. V projednávaném případě nebylo vhodné vycházet z doby amortizace vyplývající z účetních záznamů žalobkyně. Jednak zařazení aktiv v těchto záznamech nebylo konsistentní s jejich zařazením pro daňové účely. Kromě toho výrobní odvětví Společensví, které bylo ztrátové, v průměru používalo dobu amortizace přibližně šest let a doba amortizace použitá žalobkyní, ziskovým podnikem neustále a značně investujícím, musela být výrazně nižší než tento průměr.
- 62 Žalobkyně přeřadila dotčená aktiva ve svém daňovém přiznání do kategorie forem. Z indických právních předpisů přitom vyplývá, že účetní a daňové zařazení totožných aktiv musí být konsistentní. Pro určení přiměřené doby amortizace Rada tedy vycházela z předpokladu, že změna zařazení pro daňové účely musí rovněž vést k téže změně v účetních záznamech žalobkyně.
- 63 Tato úvaha je dostatečně odůvodněna zejména bodem 41 odůvodnění napadeného nařízení. S ohledem na toto odůvodnění nebyla Rada povinna zabývat se otázkou objektivní povahy dotčených aktiv. Kromě toho ani žalobkyně neprokázala, že zařazení aktiv pro daňové účely bylo založeno na jejich objektivní povaze, a nikoliv výhradně na daňových zájmech.

64 Pokud jde o tvrzení žalobkyně, podle kterého se přerazení pro daňové účely netýkalo všech dotčených aktiv, Rada namítá, že žalobkyně ve svém dopise Komisi ze dne 14. dubna 2003 ani v žalobě neuvedla důkazy na podporu této skutečnosti. Kromě toho vyplývá z odpovědi Komise ze dne 8. května 2003, že informace uvedené v dopise ze dne 14. dubna 2003, a sice celková hodnota dovezeného zboží, byly v rozporu s informacemi předloženými dříve a ověřenými v průběhu šetření. Komise tak nemohla nové informace ověřit, a tedy ani vzít v úvahu.

— Závěry Soudu

65 Z bodů 39 až 43 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že Rada při posouzení doby amortizace dotčených aktiv odkázala na metodu amortizace stanovenou indickými právními předpisy pro takové vybavení, jako jsou formy. Odmítla tedy založit toto posouzení na době amortizace uvedené v účetních záznamech žalobkyně, ve kterých byla tato aktiva uvedena jako stroje.

66 Žalobkyně připouští, že dotčená aktiva ve svém daňovém přiznání za posuzované období přeřadila do kategorie forem. Nicméně tvrdí, že Rada porušila čl. 7 odst. 3 základního nařízení, když založila své posouzení na zařazení obsaženém v daňových záznamech místo toho, aby vzala v úvahu informace uvedené v účetních záznamech.

67 Nejprve je třeba připomenout, jak bylo uvedeno výše v bodě 45, že pouhá skutečnost, že orgány Společenství nepoužily tutéž metodu v jiných šetřeních o uložení vyrovnávacího cla, nevede sama o sobě k porušení výše uvedeného ustanovení. Nadto v projednávaném případě vyplývá z bodů 40 a 41 odůvodnění

napadeného nařízení, že zohlednění daňových údajů bylo odůvodněno skutečností, že zařazení dotčených aktiv v účetních záznamech žalobkyně nebylo konsistentní se zařazením v daňových záznamech. Nelze tedy tvrdit, že Rada odmítla použít informace plynoucí z účetních záznamů žalobkyně svévolně.

68 Dále je třeba podotknout, že z bodu 38 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že orgány Společenství založily své posouzení na době amortizace použitelné z účetního hlediska. V rámci tohoto přezkumu byl odkaz na daňové příznání žalobkyně omezen na zjišťování vhodného zařazení dotčených aktiv v účetní oblasti. Jak vyplývá z bodu 41 odůvodnění napadeného nařízení, byl uvedený odkaz odůvodněn skutečností, že tatáž aktiva měla být zařazena v účetních a daňových záznamech konsistentním způsobem. Žalobkyně tedy nesprávně tvrdí, že orgány Společenství daly protiprávně přednost daňovým záznamům před účetními záznamy.

69 Konečně je jednak třeba uvést, že žalobkyně nezpochybnila úvahu Rady, že i když podnik může ve svých účetních a daňových záznamech použít různé metody amortizace, zařazení téhož aktiva v obou záznamech musí být totožné. Krom toho žalobkyně netvrdí, že zařazení aktiv v jejích daňových záznamech bylo nesprávné. Šetření vedené Komisí ostatně neodhalilo, že by zařazení aktiv v daňovém příznání bylo indickými orgány zpochybněno nebo žalobkyní opraveno.

70 Za těchto podmínek mohla mít Rada legálně za to, že jelikož žalobkyně změnila zařazení dotčených aktiv ve svých daňových záznamech, musí být tatáž změna zohledněna pro účely účetnictví.

- 71 Pokud jde o podpůrný argument žalobkyně vycházející z nedostatečného odůvodnění uvedeného zjištění, je namíste připomenout, že podle ustálené judikatury musejí z odůvodnění vyžadovaného článkem 253 ES jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu Společenství, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, za účelem ochrany jejich práv a soud Společenství mohl vykonávat svůj přezkum [viz rozsudek Soudu ze dne 12. září 2002, *Europe Chemi-Con (Deutschland) v. Rada*, T-89/00, Recueil, s. II-3651, bod 65 a uvedená judikatura].
- 72 V tomto ohledu se v bodech 40 až 42 odůvodnění napadeného nařízení uvádí, že informace od žalobkyně týkající se zařazení aktiv v účetních záznamech byly popřeny změnou svého zařazení v daňových záznamech, ač by zařazení týchž aktiv v obou záznamech mělo být totožné. Napadené nařízení tak dostatečně výslovně uvádí důvody, na základě kterých Rada nezaložila své posouzení na zařazení aktiv vyplývajícím z účetnictví žalobkyně, ale odvolala se na jiné relevantní skutečnosti.
- 73 Konečně žalobkyně tvrdí, že se zařazení aktiv v kategorii forem netýkalo všech dotčených aktiv, což je skutečnost, na kterou upozornila Komise v dopise ze dne 14. dubna 2003.
- 74 Rada na toto tvrzení namítá, že informace předložené na jeho podporu nebyly konsistentní s ostatními skutečnostmi zjištěnými během šetření, a že tedy uvedené tvrzení nebylo možno vzít v úvahu.
- 75 Ze skutečností předložených účastníky řízení v odpovědi na písemnou otázku položenou Soudem vyplývá, že žalobkyně na podporu tvrzení, o které se jedná, odkázala na informace vyplývající ze svého daňového přiznání za posuzované

období. Je nepochybné, že hodnota aktiv zapsaná v tomto přiznání neodpovídá jejich hodnotě použité pro výpočet subvence. Rada uvádí, že orgány nebyly pouze na základě těchto skutečností schopny porovnat dotčené tvrzení s ostatními informacemi ověřenými v rámci šetření.

76 Žalobkyně nicméně tvrdí, že výsledný rozdíl mezi hodnotami, vysvětlitelný přičtením nákladů na dopravu a instalaci, nebránil orgánům Společenství povšimnout si, že změna zařazení se netýká všech dovezených aktiv.

77 Rada v tomto ohledu upřesnila, že orgány Společenství nemohly odhadnout přesnou hodnotu aktiv zařazených do kategorie forem, protože jednak žalobkyně nevysvětlila kritéria zařazení svých aktiv v daňovém přiznání, a jednak neposkytla úplný a ověřitelný seznam těchto aktiv. Při neexistenci těchto důkazů nemohly orgány Společenství ověřit číselné údaje předložené žalobkyní na podporu jejího tvrzení.

78 S ohledem na posledně uvedené údaje, které žalobkyně před Soudem nezpochybnila, je namístě mít za to, že žalobkyně nepředložila orgánům Společenství důkazy, které by jim umožnily ověřit správnost jejího tvrzení, a případně zohlednit část dotčených aktiv, která nebyla zařazena do kategorie forem. Žalobkyně tedy nemůže pouhým tímto tvrzením zpochybnit posouzení provedené v napadeném nařízení.

79 V důsledku toho Rada mohla, aniž by porušila čl. 7 odst. 3 základního nařízení, mít za to, že dotčená aktiva zařazená pro daňové účely jako formy měla být rovněž vzata v úvahu jako taková za účelem posouzení jejich doby amortizace v účetní oblasti,

a že tedy není přiměřené založit toto posouzení na informacích obsažených v účetních záznamech žalobkyně. Nadto žalobkyně v tomto ohledu neprokázala existenci nedostatečného odůvodnění.

80 Je tedy třeba odmítnout tvrzení žalobkyně v rámci prvních dvou bodů druhé části žalobního důvodu jako neopodstatněná.

K zohlednění ziskovosti a investic žalobkyně (třetí bod druhé části)

— Argumenty účastníků řízení

81 Podle žalobkyně Rada porušila čl. 7 odst. 3 základního nařízení tím, že za účelem určení doby amortizace učinila rozdíl mezi ziskovými podniky a neziskovými podniky. Takový rozdíl jednak nijak nevyplývá ze základního nařízení. Krom toho je nelogický, neboť běžná životnost aktiva, jakož i jeho běžná doba amortizace souvisejí s povahou aktiva, a nikoliv se ziskovostí nebo plánem investic vlastnického podniku.

82 Tím, že předpokládala, že žalobkyně bude značně investovat v průběhu šesti let, porušila Rada rovněž článek 5 a čl. 11 odst. 1 základního nařízení. Skutečnost, že žalobkyně byla zisková a že investovala během posuzovaného období, jakož i během dvou předcházejících let, nepředstavuje důkaz, že si zachovala stejný stupeň

ziskovosti a investic po dobu šesti let. Přístup Rady tedy zahrnuje spekulace o skutečnostech, ke kterým došlo po posuzovaném období.

- 83 Rada odpovídá, že nečinila rozdíl mezi ziskovými a neziskovými společnostmi. Pouze uvedla skutečnost, že žalobkyně neustále a značně investuje, aby došla k závěru, že žalobkyně amortizuje svá aktiva velmi rychle. Rada tedy zjišťovala, jaká je běžná doba amortizace pro společnost, která je ve stejné situaci jako žalobkyně. Žalobkyně se mylně domnívá, že ziskovost neovlivňuje dobu amortizace, neboť skutečnost, že je společnost zisková, je důležitá pro volbu této doby.
- 84 Pro zjištění, zda je žalobkyně zisková a zda značně investuje, se Rada opírala o skutečnosti zjištěné během šetření, které nebyly zpochybněny. Neužila žádný důkaz, který by byl pozdější než posuzované období v souladu s článkem 5 a čl. 11 odst. 1 základního nařízení.

— Závěry Soudu

- 85 Je nepochybné, že Rada vzala v úvahu skutečnost prokázanou během šetření, že žalobkyně byla vysoce zisková a že stále a pravidelně investovala. Tato skutková okolnost byla použita ve dvou ohledech. Zaprvé Rada odkázala, když měla na výběr mezi dvěma metodami amortizace připuštěnými indickými právními předpisy, na regresivní metodu amortizace, která nabízela rychlejší amortizaci. Zadruhé Rada vypočetla dobu amortizace podle této metody za podmínek pravidelného a stálého investování.

86 Tyto úvahy jsou vyloženy v bodě 45 odůvodnění napadeného nařízení:

„[P]ostavení vyvážejícího výrobce se však od postavení průměrného podniku velmi liší. Tato firma je vysoce zisková, neustále a značně investuje, a proto je na místě předpokládat, že doba odpisu je u ní významně kratší než výše uvedený průměr. Proto bylo považováno za vhodné uplatnit metodu [degresivního] odpisu, která umožňuje rychlejší odpis než metoda lineárního odpisu. Je třeba poznamenat, že za situace pokračujícího pravidelného investování metoda [degresivního] odpisu stanovená indickým zákonem o podnicích, uvedená v bodu odůvodnění 43, umožňuje o 30 % rychlejší odpis oproti ekvivalentní metodě lineárního odpisu za reprezentativní dobu šesti let, která se uplatňuje při použití lineární metody odpisu. To odpovídá době 4,2 roku oproti šesti rokům u lineární metody.“

87 Žalobkyně tvrdí, že Rada tím, že zohlednila její ziskovost a investice, porušila čl. 7 odst. 3 základního nařízení, jakož i článek 5 a čl. 11 odst. 1 uvedeného nařízení.

88 Pokud jde o čl. 7 odst. 3 základního nařízení, je třeba uvést, že podle tohoto ustanovení je Rada povinna posoudit dobu amortizace v dotčeném výrobním odvětví. Toto posouzení může tak zahrnovat zohlednění okolností vlastních dotyčnému vývozcí. Jak již bylo uvedeno v bodě 40 výše, neexistují-li zvláštní pravidla pro tento účel, mají orgány Společenství široký prostor pro uvážení, pokud jde o relevantní skutečnosti, které je nutno vzít v úvahu.

89 V tomto ohledu žalobkyně nepředložila žádný důkaz na podporu svého tvrzení, podle kterého ziskovost vývozce nemůže ovlivnit dobu amortizace jeho aktiv. Oproti

tomu Rada důvodně uvedla, že výběr metody amortizace vývozcem může záviset zejména na předpokládaných investicích, a tedy na ziskovosti dotyčného podniku.

90 Za těchto podmínek žalobkyně neprokázala, že Rada nedodržela čl. 7 odst. 3 základního nařízení.

91 Pokud jde o článek 5 základního nařízení, toto ustanovení stanoví, že výše subvence se vypočte na základě výhody, kterou získal příjemce subvence a která bude zjištěna za posuzované období. V projednávané věci orgány Společenství došly k závěru, že výhodné postavení žalobkyně během tří sledovaných hospodářských let mohlo ovlivnit její výběr metody amortizace. Odkázaly následně na takto zvolenou metodu při určení části subvence, která připadá na posuzované období. Žalobkyně tedy nesprávně tvrdí, že orgány Společenství zahrnuly ve výpočtu výše subvence výhodu připadající na jiné než posuzované období.

92 Článek 11 odst. 1 základního nařízení zejména stanoví, že k informacím, které se týkají pozdějšího období, se za účelem posouzení subvence a újmy zpravidla nepřihlíží. V důsledku toho jsou za účelem analýzy ze strany orgánů Společenství zpravidla relevantní ty údaje, které se týkají období, které končí spolu s posuzovaným obdobím. Toto ustanovení nicméně nevylučuje, aby v rámci analýzy těchto údajů byly zohledněny odhady týkající se budoucích událostí, jestliže jsou relevantní a zakládají se na objektivních skutečnostech získaných v průběhu šetření.

93 Pokud jde o relevanci takových odhadů v projednávaném případě, je třeba připomenout, že se žalobkyni nepodařilo zpochybnit posouzení Rady, podle kterého

ziskovost dotyčného vývozce a jeho předpokládané investice mohou být relevantní pro určení metody amortizace, která se použije.

94 Pokud jde o opodstatněnost odhadů zohledněných Radou, je třeba uvést, že žalobkyně nepochybně, že pravidelně investovala značné částky během období tří let až do konce posuzovaného období. I když tato skutková okolnost nezbytně nevede k tomu, aby se mělo za to, že dotčená amortizace se provádí v podmínkách pokračujícího pravidelného investování, jak se domnívala Rada, je třeba uvést, že toto hospodářské posouzení je součástí široké posuzovací pravomoci, kterou mají orgány Společenství při analýze složitých hospodářských situací. Žalobkyně přitom neprokázala, že posouzení Rady bylo v tomto ohledu stíženo zjevnou nesprávností.

95 Žalobkyně tedy neprokázala, že Rada porušila článek 5 nebo čl. 11 odst. 1 základního nařízení.

96 S ohledem na výše uvedené je tento bod žalobního důvodu neopodstatněný.

K použití degresivní metody amortizace (čtvrtý bod druhé části)

— Argumenty účastníků řízení

97 Žalobkyně tvrdí, že Rada porušila čl. 7 odst. 3 základního nařízení tím, že pro výpočet výše subvence použila degresivní metodu amortizace. Pokyny, jakož i praxe

orgánů se odvolávají na použití lineární metody. V tomto ohledu napadené nařízení neobjasňuje důvody, na základě kterých se orgány Společenství odchýlily od své ustálené praxe, třebaže žalobkyně použila lineární metodu ve svých účetních záznamech.

- 98 Rada namítá, že čl. 7 odst. 3 základního nařízení nevylučuje použití jiné metody amortizace než lineární metody, i když je tato posledně uvedená metoda obecně užívána. Skutečnost, že se degresivní metoda amortizace v minulosti nepoužívala, je bezvýznamná.

— Závěry Soudu

- 99 Z bodu 45 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že orgány Společenství určily dobu amortizace tak, že použily degresivní metodu amortizace stanovenou pro dotčená aktiva indickými právními předpisy.

- 100 Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že použití degresivní metody amortizace jako takové porušuje čl. 7 odst. 3 základního nařízení, jak jej vykládají pokyny Komise a jak jej používala ve své dřívější praxi.

- 101 Je třeba uvést, že znění čl. 7 odst. 3 základního nařízení nevylučuje použití degresivní metody amortizace.

- 102 Co se týče pokynů, jejich část F písm. a) bod ii) stanoví, že pro rozložení výše subvence Komise používá obecně metodu lineární amortizace. Oproti tomu však z tohoto údaje nevyplývá, že je vyloučeno použití jiné metody amortizace. Nadto podle části A pokynů údaje obsažené v pokynech neplatí, pokud jsou zvláštní okolnosti důvodem k odchylnému přístupu.
- 103 V projednávaném případě Rada v bodech 44 a 45 napadeného nařízení vysvětlila, že použití degresivní metody amortizace stanovené v indických právních předpisech, které vede k rychlejší amortizaci než lineární metoda stanovená týmiž právními předpisy, je vhodnější s ohledem na dobu amortizace používanou výrobním odvětvím Společenství a na zvláštní okolnosti žalobkyně. Za těchto podmínek mohly orgány Společenství legálně zaujmout odlišný přístup, než jaký byl obecně stanoven pokyny.
- 104 Co se týče argumentu žalobkyně, podle kterého degresivní metoda amortizace nebyla použita orgány Společenství v jiných šetřeních o uložení vyrovnávacího cla, je třeba připomenout, že tento argument sám o sobě nepostačuje ke zpochybnění legality jejího použití v projednávané věci (viz body 45 a 46 výše).
- 105 Pokud jde o kritiku žalobkyně, podle které Rada použila metodu odlišnou od té, která byla použita v jejích účetních záznamech, je třeba připomenout, že Rada měla správně za to, že užití metody amortizace použité v uvedených účetních záznamech bylo v projednávané věci nevhodné (viz body 65 až 67 a 79 výše).
- 106 Žalobkyně tedy nemůže důvodně tvrdit, že orgány Společenství porušily čl. 7 odst. 3 základního nařízení jen proto, že se odchýlily od přístupu stanoveného pokyny a použitého v dřívějších šetřeních o uložení vyrovnávacího cla.

107 S ohledem na tyto úvahy je nutno projednávaný bod odmítnout jako neopodstatněný.

K údajně svévolné povaze výpočtů (pátý bod druhé části)

— Argumenty účastníků řízení

108 Žalobkyně uplatňuje, že metoda, kterou Rada použila, když došla k době 4,2 roku, je svévolná. Orgány zejména svévolně zvolily dobu šesti let jako dobu pro srovnání dvou metod amortizace, lineární a degresivní, jakož i dobu, během které se předpokládalo, že žalobkyně stále investovala. Pokud by orgány použily jiný počet let, mohly dojít k jinému výsledku.

109 Svévolná povaha určení dotčené doby amortizace se ukazuje na skutečnosti, že Komise ve svém prvním odůvodnění navrhla dobu tří let, nahrazenou následně s ohledem na téže důkazy, které měla k dispozici, dobou 4,2 roku.

110 Podle Rady skutečnost, že mohla dojít změnou parametrů výpočtu k jiné době amortizace, nedokazuje, že její přístup byl svévolný. V tomto ohledu žalobkyně neprokázala, že Rada překročila meze své posuzovací pravomoci.

- 111 Komise podle názoru Rady mohla změnit svůj přístup v průběhu šetření, i když tato změna nebyla založena na nových skutečnostech. Tato skutečnost neznamená, že nový přístup je svévolný.

— Závěry Soudu

- 112 Projednávaným bodem žalobkyně tvrdí, že dotčené určení běžné doby amortizace nebylo objektivní. Zaprvé uvádí, že orgány Společenství svévolně zvolily parametry pro srovnání dvou alternativních metod stanovených indickými právními předpisy, a zadruhé, že změnilly dobu amortizace v pokročilé fázi šetření a aniž by existovaly nové důkazy.
- 113 Co se týče prvního tvrzení, vyplývá z bodu 45 odůvodnění napadeného nařízení, že doba šesti let použitá v projednávaném případě odpovídá zároveň průměrné době amortizace uplatňované výrobním odvětvím Společenství a době, která vyplývá z lineární metody amortizace stanovené v indických právních předpisech, která byla jednou z použitelných metod. Nelze tedy mít za to, že orgány učinily svévolný výběr, když použily tuto dobu. Argument žalobkyně, podle kterého by byl výsledek výpočtu pro jinou dobu odlišný, nemůže zpochybnit výše uvedené zjištění, že použitá doba neměla svévolnou povahu.
- 114 Pokud jde o druhé tvrzení, podle kterého Komise původně navrhla dobu tří let, je namístě připomenout, že šetření v oblasti obchodních ochranných opatření je nepřetržitým procesem, v jehož průběhu je neustále měněno mnoho závěrů. Nelze tedy vyloučit, že konečné závěry orgánů Společenství se liší od závěrů učiněných v určitém stadiu šetření (výše uvedený rozsudek Shanghai Teraoka Electronic v. Rada, bod 182). Žalobkyně tedy nemůže tvrdit, že změna v posouzení doby

amortizace, ke které došlo v průběhu šetření, představuje důkaz o svévolné povaze tohoto posouzení. Jak krom toho uvedla Rada, změna v projednávaném případě, i když nebyla založena na nových důkazech, nastala v návaznosti na písemná a ústní vyjádření žalobkyně.

- 115 V důsledku toho žalobkyně neprokázala, že posouzení provedené orgány Společenství bylo svévolné. Projednávaný bod tedy nelze přijmout.
- 116 S ohledem na výše uvedené musí být první žalobní důvod odmítnut v plném rozsahu.

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení práv obhajoby a z nedostatku odůvodnění, pokud jde o posouzení běžné doby amortizace aktiv

Argumenty účastníků řízení

- 117 Žalobkyně uplatňuje, že v odůvodnění ze dne 9. dubna 2003 Komise předložila novou metodu výpočtu doby amortizace, podstatně odlišnou od metody použité v konečné informaci ze dne 4. března 2003. Toto odůvodnění jí neumožnilo nové metodě porozumět. Komise tuto skutečnost konkludentně uznala tím, že dne 5. května 2003 zaslala dodatečná vysvětlení.

- 118 Nadto ani uvedená dodatečná vysvětlení ze dne 5. května 2003 neumožnila žalobkyni vykonat její práva obhajoby. Zaprvé žalobkyně nemohla po 5. květnu 2003 užitečně předložit své vyjádření, protože v tomto stadiu nebylo možné změnit návrh týkající se přijetí napadeného nařízení. Zadruhé jí ani dodatečná vysvětlení neumožnila porozumět tomu, jak Komise určila dobu amortizace v délce 4,2 roku. V tomto ohledu by bývalo postačilo připojit tabulku s výpočtem, což Komise neprovedla.
- 119 Pokud jde o argument Rady, podle kterého žalobkyně měla požádat o vysvětlení k odůvodnění ze dne 9. dubna 2003, žalobkyně uvádí, že uvedené odůvodnění stanovilo velmi krátkou lhůtu pro odpověď a že její odpověď ze dne 14. dubna 2003 obsahovala mlčky učiněnou výzvu k poskytnutí zevrubnějšího vysvětlení.
- 120 Podpůrně žalobkyně tvrdí, že napadené nařízení je stíženo vadou odůvodnění, jelikož přebírá neúplné důvody uvedené v odůvodnění ze dne 9. dubna 2003.
- 121 Rada tvrdí, že dodatečné odůvodnění ze dne 9. dubna 2003 bylo dostatečné. Pokud žalobkyně neporozuměla metodě výpočtu předložené v tomto odůvodnění, měla požadovat vysvětlení. Ve své odpovědi ze dne 14. dubna 2003 však žalobkyně pouze vyjádřila nesouhlas s metodou použitou Komisí.
- 122 Nadto skutečnost, že Komise zaslala dne 5. května 2003 dodatečná vysvětlení neznamená, že uznala nedostatečnost odůvodnění ze dne 9. dubna 2003. Tato vysvětlení totiž byla pouze odpovědí týkající se výpočtu předloženého žalobkyní dne 14. dubna 2003. Na rozdíl od toho, co uplatňuje žalobkyně, byla zaslána včas.

- 123 Žalobkyně znala metody amortizace používané Komisí a neměla mít potíže s výpočtem dotčených částek. Během správního řízení nikdy nepožádala, aby jí byly předloženy výpočty ve formě tabulky.
- 124 Konečně žalobkyně v každém případě nepředložila argument, který by mohl prokázat, že jí případný nedostatek informací bránil v její obhajobě.

Závěry Soudu

- 125 Je třeba uvést, že podle čl. 30 odst. 1 a 2 základního nařízení mohou dotčení vývozci požádat o konečné informace o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno doporučit přijetí konečných opatření. Cílem této povinnosti konečné informace je zajistit dodržení práv obhajoby dotčených podniků (viz obdobně v oblasti dumpingu rozsudek Soudu ze dne 21. listopadu 2002, *Kundan a Tata v. Rada*, T-88/98, Recueil, s. II-4897, bod 131).
- 126 Nadto musí být podle ustálené judikatury v oblasti obchodních ochranných opatření podnikům dotčeným šetřením předcházejícím přijetí konečných opatření v průběhu správního řízení umožněno užitečně vyjádřit jejich stanovisko k reálnosti a relevanci dovolávaných skutečností a okolností (viz výše uvedený rozsudek *Kundan a Tata v. Rada*, bod 132 a uvedená judikatura).

127 V tomto ohledu neúplný charakter konečné informace způsobuje protiprávnost nařízení o uložení konečného cla pouze tehdy, pokud z důvodu tohoto opomenutí dotýčné strany nemohly účinně hájit své zájmy (viz výše uvedený rozsudek Shanghai Teraoka Electronic v. Rada, bod 292 a uvedená judikatura).

128 Ve světle těchto zásad je třeba zkoumat kritiku žalobkyně, pokud jde o neúplnost dotčené informace.

129 Je třeba uvést, že metoda výpočtu subvence uvedená ve sdělení ze dne 4. března 2003 byla změněna odůvodněním ze dne 9. dubna 2003. Pokud jde o určení doby amortizace použité pro rozložení subvence v čase, tak Komise předložila konečnou informaci v odůvodnění ze dne 9. dubna 2003.

130 Bod 28 uvedeného odůvodnění zní následovně:

„[B]ylo považováno za vhodné uplatnit metodu [degresivního] odpisu, která umožňuje rychlejší odpis než metoda lineárního odpisu. Je třeba poznamenat, že za situace pokračujícího pravidelného investování metoda [degresivního] odpisu stanovená indickým zákonem o podnicích, uvedená v bodu 43 odůvodnění, umožňuje o 30 % rychlejší odpis oproti ekvivalentní metodě lineárního odpisu za reprezentativní dobu šesti let, která se uplatňuje při použití lineární metody odpisu. To odpovídá době 4,2 roku oproti šesti rokům u lineární metody a tato kratší doba byla použita pro rozdělení získaného přínosu.“

- 131 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že výše uvedená konečná informace, i když odkazuje na situaci pokračujícího pravidelného investování, neukazuje, že Komise při posuzování dotčené doby amortizace zohlednila investice ve stejné roční výši po dobu šesti let.
- 132 V tomto ohledu je třeba uvést, že dotčená konečná informace se týká srovnání dvou metod amortizace stanovených právními předpisy země žalobkyně a že obsahuje všechny prvky výpočtu, jakož i jeho výsledek. Za těchto podmínek, i když je namíste přiznat, že věta „za situace pokračujícího pravidelného investování“ nezbytně neznamená, že ročně investované částky jsou během dotčené doby stejné, dvojznačnost, která může vyplývat z této formulace, nemohla zabránit žalobkyni porozumět použité metodě. I kdyby totiž žalobkyně měla pochybnosti o přesném významu dotčené věty, byla by schopná ověřit její význam vzhledem k ostatním prvkům výpočtu, jelikož měla k dispozici všechny prvky výpočtu a znala dotyčné metody amortizace.
- 133 Nadto je třeba uvést, že žalobkyně se nikdy nedotázala Komise na význam této věty. V odpovědi na dotčené odůvodnění ze dne 14. dubna 2003 se žalobkyně omezila na zpochybnění správnosti výpočtu Komise tím, že předložila alternativní výpočet. Z tohoto alternativního výpočtu vyplývá, že žalobkyně navrhla vypočítat amortizaci spíše ve vztahu k počátečnímu investování než předpokládat pokračující pravidelné investování. Tato korespondence tedy neprokazuje, že žalobkyně nebyla schopna porozumět použité metodě, nýbrž že zpochybnila jeden z prvků výpočtu.
- 134 Za těchto podmínek je namíste mít za to, že žalobkyně neprokázala, že odůvodnění ze dne 9. dubna 2003 bylo neúplné, pokud jde o posouzení běžné doby amortizace dotčených aktiv.

- 135 V každém případě je třeba uvést, že v dopise ze dne 5. května 2003 Komise odpověděla na návrh alternativního výpočtu žalobkyně tak, že uvedla, že výpočet provedený orgány byl založen na investování stejných ročních částek během celého posuzovaného období. Jelikož tato informace byla předána žalobkyni přede dnem, kdy Komise přijala návrh týkající se napadeného nařízení, nemůže žalobkyně tvrdit, že nebyla zaslána včas (viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 19. listopadu 1998, *Champion Stationery a další v. Rada*, T-147/97, Recueil, s. II-4137, bod 82).
- 136 Co se týče podpůrného argumentu žalobkyně vycházejícího z nedostatku odůvodnění, je třeba uvést, že bod 28 odůvodnění ze dne 9. dubna 2003 byl převzat v bodě 45 odůvodnění napadeného nařízení. Vzhledem k tomu, že žalobkyně neprokázala, že toto odůvodnění bylo neúplné, je nutno považovat odůvodnění napadeného nařízení v tomto ohledu za dostatečné.
- 137 S ohledem na výše uvedené žalobkyně neprokázala, že konečná informace byla neúplná, a že tak způsobila porušení jejich práv obhajoby.
- 138 Druhý žalobní důvod tedy nelze přijmout.

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení a porušení čl. 8 odst. 2 a 6 základního nařízení, pokud jde o přezkum prvků týkajících se určení újmy a příčinné souvislosti

Úvodní poznámky

- 139 Je třeba připomenout, že otázka, zda výrobní odvětví Společenství utrpělo újmu a zda je tato újma přičitatelná subvencovaným dovozům, předpokládá posouzení

složitých hospodářských otázek, při kterém mají orgány širokou posuzovací pravomoc. Soudní přezkum této pravomoci se provádí v mezích uvedených v bodě 28 tohoto rozsudku.

140 Krom toho je na žalobkyni, aby předložila důkazy, které Soudu umožní konstatovat, že se Rada při zjišťování újmy dopustila zjevně nesprávného posouzení (viz výše uvedený rozsudek *Shanghai Teraoka Electronic v. Rada*, bod 119 a uvedená judikatura).

141 V rámci tohoto žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že orgány Společenství provedená analýza hospodářských ukazatelů relevantních pro určení újmy a příčinné souvislosti byla svévolná, stížená zjevně nesprávným posouzením a podpůrně vadou odůvodnění. V tomto ohledu vznáší čtyři body žalobního důvodu.

K metodě použité pro srovnání hospodářských trendů (první bod)

— Argumenty účastníků řízení

142 Žalobkyně tvrdí, že orgány Společenství při své analýze ukazatelů týkajících se újmy podhodnotily význam pozitivních trendů pro výrobní odvětví Společenství. Nezpochybňuje skutková zjištění, ale jejich srovnání, jakož i závěry vycházející z tohoto srovnání.

- 143 V první řadě orgány Společenství nesprávně ohodnotily vliv dovozů na základě údajů týkajících se roků 1998 až 2000.
- 144 V tomto ohledu zaprvé orgány Společenství nesprávně zohlednily údaje Statistického úřadu Evropských společenství (Eurostat) týkající se roku 1998. Z informací předložených v tabulce obsažené v bodě 62 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že žalobkyně, jediný indický vyvážející výrobce dotčeného výrobku, započala vývoz v průběhu rozpočtového roku 1999/2000.
- 145 Zadruhé nejsou údaje Eurostatu za roky 1998 až 2000 hodnověrné. Dotyčná kategorie nomenklatury vytvořená pro statistiku obsahuje několik jiných výrobků než CD-R, dovážených s různým druhem obalu a jejich množství je uvedeno v tunách, takže pro odhad počtu dovezených CD-R by bylo nezbytné na údaje Eurostatu uplatnit matematický vzorec. Jelikož je však množství velmi malé, nebyl by takový vzorec statisticky hodnověrný.
- 146 Zatřetí z bodů 55 až 64 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že od roku 1998 do roku 2000 dovozy pocházející z Indie nepřekročily prahovou hodnotu 1 % trhu Společenství. Byly tedy zanedbatelné ve smyslu čl. 14 odst. 4 základního nařízení.
- 147 Začtvrté nebyla skutečnost, že dovozy byly nízké během prvních tří let posuzovaného období dostatečně zohledněna při hodnocení situace výrobního odvětví Společenství. Orgány Společenství tak srovnaly údaje za rok 1998 a posuzované období a došly k závěru, že výrobní odvětví Společenství získalo

3,7 procentních bodů na trhu Společenství, zatímco srovnání mezi rokem 2000, prvním rokem, během něhož se dovozy staly nezanedbatelnými, a posuzovaným obdobím, ukázalo vyšší zisk, ve výši 5 procentních bodů.

148 V druhé řadě se orgány Společenství dopustily zjevného pochybení, když založily své závěry na srovnání období, která se překrývají.

149 Zaprvé bylo nesprávné srovnání mezi kalendářními roky na jedné straně a posuzovaným obdobím na straně druhé. Kalendářní rok 2001 a posuzované období, sahající od dubna 2001 do března 2002, se totiž devět měsíců překrývaly, což neumožňuje zohlednění sezónních změn v rámci jejich srovnání.

150 Zadruhé Rada nesprávně srovnala trendy vztahující se k několika po sobě následujícím rokům před rokem 2001 s trendy konstatovanými mezi tímto rokem a posuzovaným obdobím nebo v průběhu tohoto období. Například při srovnání růstu produkce Společenství v bodě 73 odůvodnění napadeného nařízení byl závěr, podle kterého se růst během posuzovaného období zpomalil, nesprávný, neboť číselný údaj, který se k němu vztahuje, se týká mnohem kratšího období, než ke kterému se vztahují ostatní číselné údaje použité pro srovnání. Stejně tak tomu je, pokud jde o závěry týkající se snížení cen, omezeného růstu kapacity, jakož i pomalého zvyšování objemu prodeje, uvedené v bodech 59, 74 a 76 odůvodnění napadeného nařízení.

151 Rada úvodem uvádí, že podle praxe orgánů Společenství určení újmy předpokládá posouzení hospodářských ukazatelů v období přezkumu újmy v délce čtyři až pět roků, které končí posuzovaným obdobím. V projednávané věci orgány Společenství

prozkoumaly vývoj činitelů újmy během roků 1998 až 2001 a během posuzovaného období.

- 152 V první řadě žalobkyně nesprávně tvrdí, že tento přezkum měl vyloučit roky 1998, 1999 a 2000, během kterých byly dovozy na nízké úrovni.
- 153 Zaprvé není příliš významné, že žalobkyně nevyvážela do Společenství v roce 1998, jelikož orgány Společenství musí analyzovat údaje na úrovni dotčené země, a nikoliv na úrovni vývozce.
- 154 Zadruhé žalobkyně neprokázala, že údaje Eurostatu pro dotčené roky byly chybné. V každém případě orgány Společenství rovněž prozkoumaly vývoj ukazatelů týkajících se dovozu na základě číselných údajů poskytnutých žalobkyní a došli k výsledkům srovnatelným s výsledky, které vyplynuly z údajů Eurostatu.
- 155 Zatřetí není srovnání informací týkajících se dotčených let v rozporu s čl. 14 odst. 3 a 4 základního nařízení, které se týkají případu, kdy byly dovozy v posuzovaném období zanedbatelné.
- 156 Začtvrté Rada zohlednila skutečnost, že dovozy byly od roku 1998 do roku 2000 na nízké úrovni. Pokud jde o argument žalobkyně související se zvýšením podílu výrobního odvětví Společenství na trhu, byl vývoj tohoto ukazatele považován za pozitivní a žalobkyně neprokázala, jak by požadovaná dodatečná analýza mohla mít vliv na posouzení újmy.

- 157 V druhé řadě žalobkyně nesprávně tvrdí, že srovnání trendů vztahujících se k obdobím, která se překrývají, mohlo vést k nesprávnému posouzení.
- 158 Zprvė, pokud jde o srovnání provedené mezi kalendářním rokem 2001 a posuzovaným obdobím, orgány Společenství považovaly běžně za posuzované období v souladu s článkem 5 základního nařízení poslední obchodní rok vývozce, který může být odlišný od kalendářního roku. V takovém případě nic nebrání orgánům Společenství srovnat trendy v průběhu posuzovaného období s trendy předcházejícího roku, který se částečně překrývá s posuzovaným obdobím. Kromě toho žalobkyně neprokázala, že dovoz CD-R podléhá sezónním změnám, které činí srovnání dvou dotčených období nepatřičným.
- 159 Zadruhé žalobkyně neuplatňuje žádnou faktickou nesprávnost ovlivňující údaje použité orgány nebo jimi provedenou analýzu. Konkrétně nezpochybňuje skutková zjištění obsažená v bodech 59, 73, 74 a 76 odůvodnění napadeného nařízení. Žalobkyně ostatně nevysvětluje, jak tvrzené nesprávnosti ve srovnání údajů ovlivnily celkové posouzení újmy.

— Závěry Soudu

- 160 V rámci prvního bodu žalobkyně v zásadě zpochybňuje zohlednění údajů týkajících se jednotlivých období při srovnání vývoje hospodářských trendů.

- 161 Podle ustálené judikatury mají orgány Společenství při určení období posuzovaného za účelem přezkumu újmy širokou posuzovací pravomoc (viz výše uvedený rozsudek Shanghai Teraoka Electronic v. Rada, bod 277 a uvedená judikatura).
- 162 Je třeba rovněž podotknout, že orgány Společenství mohou zkoumat újmu v průběhu delšího období, než je posuzované období. Tato možnost je odůvodněna skutečností, že studie hospodářských trendů musí být provedena pro dostatečně dlouhé období (výše uvedený rozsudek Nakajima v. Rada, bod 87).
- 163 V projednávané věci vyplývá z bodu 10 odůvodnění napadeného nařízení, že posuzované období trvalo od 1. dubna 2001 do 31. března 2002 a odpovídalo poslednímu hospodářskému roku žalobkyně. Období brané v úvahu pro přezkum újmy pokrývalo posuzované období a čtyři předchozí kalendářní roky, a trvalo tedy od 1. ledna 1998 do 31. března 2002.
- 164 Žalobkyně uvádí, že nezpochybňuje volbu sledovaného období jako takového. Oproti tomu v první řadě tvrdí, že orgány Společenství nemohly založit své závěry na údajích týkajících se roků 1998, 1999 a 2000, během kterých byly dovozy na velmi nízké úrovni.
- 165 Z bodů 55 a 57 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že dovozy byly od roku 1998 do roku 1999 velmi nízké, pokud jde jak o objem, tak o podíl na trhu, a že v roce 2000 dosáhly pouze 1 % trhu Společenství.
- 166 Je třeba přezkoumat, zda orgány Společenství zohlednily tuto okolnost při svém posouzení činitelů újmy.

- 167 V tomto ohledu žalobkyně zaprvé uvádí, že byla jediným indickým vývozcem a že začala vyvážit do Společenství počínaje dubnem 1999.
- 168 Nejprve je třeba uvést, že existence újmy musí být posouzena celkově, aniž by bylo třeba individualizovat účinek dovozů uskutečněných každou z odpovědných společností (viz obdobně v oblasti dumpingu výše uvedený rozsudek Shanghai Teraoka Electronic v. Rada, bod 163 a uvedená judikatura). Z judikatury ostatně vyplývá, že orgány Společenství se nedopustí v rámci tohoto posouzení zjevné nesprávnosti, když založí své rozhodnutí na údajích, které mohly mít rozumně k dispozici (viz výše uvedený rozsudek Shanghai Teraoka Electronic v. Rada, body 229 a 230 a uvedená judikatura).
- 169 Nadto, i kdyby údaje předložené Komisi žalobkyní, podle kterých žalobkyně zahájila vývoz dne 1. dubna 1999, mohly vést ke zpochybnění reprezentativnosti údajů Eurostatu pro rok 1998 a začátek roku 1999, je v projednávané věci třeba uvést, že orgány Společenství uvedly v bodě 64 odůvodnění napadeného nařízení, že posouzení ukazatelů týkajících se dovozu bylo zaměřeno na dobu počínaje rokem 2000, během které žalobkyně skutečně vyvážela do Společenství.
- 170 Zadruhé, žalobkyně tvrdí, že nízký objem dovozu ovlivnil reprezentativnost statistických údajů Eurostatu pro roky 1998 až 2000.
- 171 V tomto ohledu je třeba uvést, že žalobkyně nepředložila žádný důkaz na podporu svého tvrzení, podle kterého statistický vzorec použitý Eurostatem pro zjištění dotčených údajů není pro malá množství hodnověrný. Za těchto podmínek není

jediný argument související s malým objemem dovozu během dotčeného období způsobilý prokázat, že údaje Eurostatu, které se k němu vztahují, nejsou hodnověrné. V každém případě z bodů 61 a 62 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že orgány Společenství porovnaly údaje Eurostatu s číselnými údaji poskytnutými žalobkyní a došly pro dotčené období k podobným závěrům.

- 172 Je tedy třeba mít za to, že Rada mohla, aniž by se dopustila zjevně nesprávného posouzení, vzít v úvahu údaje Eurostatu pro roky 1998, 1999 a 2000.
- 173 Zatřetí, žalobkyně tvrdí, že zohlednění údajů pro dotčené roky bylo vyloučeno čl. 10 odst. 11 a čl. 14 odst. 3 a 4 základního nařízení, jelikož dovozy byly v průběhu těchto let zanedbatelné.
- 174 Podle čl. 10 odst. 11 a čl. 14 odst. 3 a 4 základního nařízení nemůže být řízení o uložení vyrovnávacího cla zahájeno nebo je okamžitě zastaveno, pokud je újma považována za zanedbatelnou nebo pokud je podíl dovozů na trhu nižší než 1 %.
- 175 V projednávané věci žalobkyně netvrdí, že se podíl dovozů na trhu v jakémkoliv okamžiku posuzovaného období, trvajících od 1. dubna 2001 do 31. března 2002, nacházel pod výše uvedenou prahovou hodnotou 1 %. Skutečnost, že podíl uvedených dovozů na trhu byl nižší než tato prahová hodnota na začátku delšího období, které bylo zohledněno při posouzení hospodářských trendů, je přitom s ohledem na výše uvedená ustanovení bezvýznamná. Argument žalobkyně založený na uplatnění těchto ustanovení je tedy irelevantní.

- 176 Konečně, co se začtvrté týče argumentu žalobkyně vycházejícího z posouzení ukazatelů situace výrobního odvětví Společenství v letech 1998 až 2000, je třeba uvést, že pro provedení studie hospodářských trendů mohou orgány Společenství legálně vzít v úvahu vývoj konstatovaný ve výrobním odvětví Společenství během celého sledovaného období, včetně roků, během kterých dovozy ještě nedosáhly významné úrovně.
- 177 V projednávané věci žalobkyně neprokázala, že z volby počátečního data sledovaného období vyplývá nesprávné znázornění hospodářských trendů, pokud jde o souběžnost vstupu dotčených dovozů na trh a negativní vývoj výrobního odvětví Společenství. I když totiž výrobní odvětví Společenství podle příkladu poskytnutého žalobkyní získalo vyšší podíl na trhu mezi rokem 2000 a posuzovaným obdobím než mezi rokem 1998 a posuzovaným obdobím, je třeba uvést, že tento ukazatel byl každopádně považován za pozitivní. V tomto ohledu žalobkyně neprokázala, jak by byly ovlivněny závěry Rady, pokud jde o existenci újmy a příčinné souvislosti, pokud by za začátek sledovaného období byl považován rok 2000.
- 178 Argumenty žalobkyně týkající se zohlednění údajů týkajících se roků 1998, 1999 a 2000 musí tedy být odmítnuty.
- 179 V druhé řadě žalobkyně kritizuje provedené posouzení údajů týkajících se období, která se částečně překrývají.
- 180 V tomto ohledu zaprvé uvádí, že se orgány Společenství dopustily zjevně nesprávného posouzení tím, že srovnaly údaje vztahující se ke kalendářním rokům, zejména roků 1998 a 2001, s údaji o posuzovaném období, které se devět měsíců překrývá s rokem 2001.

- 181 V tomto ohledu je třeba uvést, že posuzované období zvolené v projednávané věci trvá jeden rok. Srovnání údajů týkajících se kalendářních roků s tímto obdobím majícím totožnou délku nemohlo tedy vést k nepřesnému znázornění hospodářských trendů, ledaže by se prokázalo, že trh s CD-R podléhá sezónním změnám. Žalobkyně však neuvádí, že trh s CD-R podléhal takovým změnám.
- 182 Zadruhé žalobkyně vytýká Radě, že porovnála vývoj od jednoho roku k druhému s vývojem konstatovaným mezi rokem 2001 a posuzovaným obdobím. Tato kritika se týká posouzení produkce, úrovně cen, kapacity a objemu prodeje ve Společenství, učiněného v bodech 59, 73, 74 a 76 odůvodnění napadeného nařízení.
- 183 V tomto ohledu je namístě uvést, že vývoj, ke kterému došlo mezi zkoumanými po sobě následujícími kalendářními roky, není přímo srovnatelný s vývojem, ke kterému došlo mezi rokem 2001 a koncem posuzovaného období, neboť posledně uvedený vývoj se týká odlišně dlouhého období.
- 184 Nicméně z analýzy bodů 59, 73, 74 a 76 odůvodnění napadeného nařízení nevyplývá, že závěry ohledně vývoje dotčených ukazatelů byly založeny na trendech mezi rokem 2001 a koncem posuzovaného období. I když totiž Rada v bodech 73, 74, a 76 odůvodnění uvedla, že růst produkce ve Společenství „se v posuzovaném období zpomalil“, že růst kapacit od roku 2001 „byl omezený“ a že růst objemu prodeje výrobního odvětví Společenství „byl během posuzovaného období vůči roku 2001 pouze 6 %“, nevyvodila z těchto zjištění, že se situace výrobního odvětví Společenství vyplývající z těchto ukazatelů zhoršila. Pokud jde o bod 59 odůvodnění, i když Rada uvedla, že dovozní ceny vzrostly o 17 % mezi rokem 2001 a posuzovaným obdobím, založila nicméně své závěry o újmě v bodě 102 odůvodnění na celkovém poklesu cen o 59 % mezi rokem 2000 a koncem posuzovaného období. Je třeba uvést, že žalobkyně nezpochybňuje žádné z těchto skutkových zjištění.

- 185 Krom toho, i když žalobkyně kritizuje skutečnost, že orgány Společenství neextrapolovaly údaje týkající se roku 2002, neprokazuje, v čem v důsledku neprovedení takovéto extrapolace Rada podala nepřesný obraz o vývoji dotýčných ukazatelů. Žalobkyně tak neprokazuje, že takový údajný nedostatek v prezentaci údajů vedl k nesprávnému posouzení těchto ukazatelů.
- 186 Je třeba uvést, že žalobkyně každopádně neuvádí, jaký vliv mohlo mít pochybení, kterého se údajně dopustila Rada ve srovnání dotčených údajů, na její závěry ohledně existence újmy a příčinné souvislosti (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Shanghai Teraoka Electronic v. Rada, bod 167 a uvedená judikatura). Neuvádí ani, jak by mohly být uvedené závěry znatelně změněny, kdyby Rada zohlednila extrapolované údaje týkající se roku 2002.
- 187 Je tedy namístě mít za to, že žalobkyně neprokázala, že se Rada dopustila nesprávného skutkového zjištění nebo zjevně nesprávného posouzení dotčených ukazatelů.
- 188 Konečně v rámci tohoto bodu žalobkyně uplatňuje čl. 8 odst. 2 a 6 základního nařízení, když tvrdí, že orgány Společenství neprovedly objektivní analýzu údajů týkajících se jednotlivých období.
- 189 Jelikož žalobkyně neprokázala existenci nesprávného skutkového zjištění nebo zjevně nesprávného posouzení dotčených údajů, nemůže tvrdit, že srovnávaná období byla zvolena svévolně. Argument vycházející z nedostatku objektivity v tomto ohledu tedy nemůže obstát.

190 Tento bod je tedy nutno odmítnout jako neopodstatněný.

K posouzení úrovně zásob (druhý bod)

— Argumenty účastníků řízení

191 Žalobkyně tvrdí, že se orgány Společenství dopustily zjevného pochybení, když v bodě 103 odůvodnění napadeného nařízení došly k závěru, že vývoj úrovně zásob výrobního odvětví Společenství představuje jeden z ukazatelů, které se dramaticky zhoršily. Zásoby výrobního odvětví Společenství se snížily mezi rokem 2000 a posuzovaným obdobím ukazujícím naopak pozitivní trend. Samo toto pochybení by mohlo vést ke zrušení napadeného nařízení.

192 Rada uplatňuje, že posouzení zásob provedené v bodě 103 odůvodnění napadeného nařízení je správné, jelikož se vztahuje ke zhoršení tohoto činitele v průběhu období přezkumu újmy mezi rokem 1998 a posuzovaným obdobím, a nikoliv k situaci v průběhu posuzovaného období. Úroveň zásob nebyla každopádně určujícím prvkem újmy. Případné pochybení tedy nemůže vést ke zrušení napadeného nařízení, neboť neovlivňuje výsledek přezkumu újmy.

— Závěry Soudu

193 V rámci tohoto bodu žalobkyně tvrdí, že posouzení vývoje zásob výrobního odvětví Společenství je zjevně nesprávné. Nezpochybňuje číselné údaje, které se k němu

vztahují, uvedené v bodě 80 odůvodnění napadeného nařízení. Uvádí nicméně, že Rada nemohla v bodě 103 odůvodnění napadeného nařízení dojít na základě těchto údajů k závěru, že ukazatel zásob se během posuzované doby dramaticky zhoršil.

194 Je třeba připomenout, že sledované období v projednávané věci trvalo od roku 1998 do konce posuzovaného období. Z údajů, které žalobkyně nezpochybnila, vyplývá, že během tohoto období zásoby výrobního odvětví Společenství významně vzrostly.

195 V tomto ohledu žalobkyně neprokázala, že by zlepšení ukazatele týkajícího se zásob vyjádřeného v procentech produkce od roku 2000 mohlo obrátit negativní trend konstatovaný pro celé sledované období. Z bodu 80 odůvodnění napadeného nařízení totiž vyplývá, že zásoby zůstaly na vysoké úrovni během celého sledovaného období, přičemž jejich absolutní úroveň vzrostla ke konci roku 2001, což se shodovalo s růstem objemu dovozů, a v průběhu posuzovaného období představovala relativně vysokou míru 15 % výroby.

196 Tento bod je tedy neopodstatněný.

K posouzení dovozních cen (třetí bod)

— Argumenty účastníků řízení

197 Žalobkyně tvrdí, že orgány Společenství založily svůj závěr, že se dovozní ceny snížily, na údajích týkajících se roků 1998, 1999 a 2000, které nebyly relevantní ani

hodnověrné. Jediným hodnověrným prvkem, pokud jde o trend dovozních cen, je skutečnost, že mezi rokem 2001 a posuzovaným obdobím vzrostly o 15 %. Tento vzrůst je ve skutečnosti ještě vyšší, neboť se tato dvě období překrývají.

198 Skutečnost, že dovozní ceny byly rovněž analyzovány na základě údajů poskytnutých žalobkyní, v tomto ohledu nic nedodává. Kromě toho byly dotčené údaje orgány Společenství prezentovány nevhodným způsobem. Údaje týkající se hospodářských roků žalobkyně byly přiřazeny v celém rozsahu posledním kalendářním rokem. Ceny pro hospodářský rok 1999/2000 pokrývající pouze tři měsíce z roku 2000, tak byly přiřazeny roku 2000, a nikoliv roku 1999, během kterého byla realizována většina příjmů.

199 Rada namítá, že žalobkyně nesprávně uvádí, že analýza dovozních cen měla být provedena pro období od roku 2001 do posuzovaného období, a nikoliv během celého období přezkumu újmy. Skutečnost, že úroveň dovozů zprvu nepřekračuje prahovou hodnotu 1 % trhu Společenství není relevantní.

200 Orgány Společenství připustily, že ceny Eurostatu pro roky 1998 a 1999 nebyly reprezentativní z důvodu malého množství dovozů. V důsledku toho provedly v bodě 59 odůvodnění napadeného nařízení srovnání vývoje cen mezi rokem 2000 a posuzovaným obdobím. Navíc přistoupily k jiné analýze cen na základě údajů poskytnutých žalobkyní pro období jejího rozpočtového roku 1999/2000 a posuzovaného období. Výsledek byly srovnatelné.

— Závěry Soudu

- 201 Posouzení úrovně dovozních cen představuje v projednávané věci hlavní prvek, na kterém je založen závěr o podbízení se cenám ve Společenství, a tedy o existenci újmy. Orgány Společenství analyzovaly tento ukazatel v bodech 58 až 64 odůvodnění napadeného nařízení na základě údajů Eurostatu, jakož i na základě číselných údajů poskytnutých žalobkyní.
- 202 Pokud jde o údaje Eurostatu, došly orgány primárně k závěru, že mezi rokem 2000 a koncem posuzovaného období došlo ke značnému poklesu cen o 59 %. Žalobkyně zpochybňuje zohlednění údajů týkajících se roku 2000, přičemž tvrdí, že dovozy byly ještě bezvýznamné. Tento argument byl již však přezkoumán a odmítnut v bodech 170 až 175 výše.
- 203 Pokud jde o analýzu údajů poskytnutých žalobkyní, je třeba připomenout, že vedla k výsledkům velmi srovnatelným s výsledky založenými na údajích Eurostatu, a sice k poklesu cen o 54 %. Žalobkyně nicméně tvrdí, že prezentace těchto údajů je nepřesná.
- 204 Z tabulky uvedené v bodě 62 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že procentní hodnota 54 % se vztahuje k vývoji cen mezi dvěma rozpočtovými roky žalobkyně. I kdyby bod 63 odůvodnění nebyl dostatečně přesný, jelikož uvádí, že se tato procentní hodnota týká vývoje mezi rokem 2000 a posuzovaným obdobím, nepředstavuje ani tato nepřesnost pochybení. Z tabulky, která je uvedena před dotyčným bodem odůvodnění jasně vyplývá, že se jedná o vývoj mezi rozpočtovým rokem 2000 a posuzovaným obdobím. Žalobkyně tedy neprokázala, že údaje, které poskytla, byly prezentovány nesprávným způsobem.

- 205 Nadto, i když se údaje poskytnuté žalobkyní vztahují k období počínajícímu dne 1. dubna 1999, zatímco údaje Eurostatu se týkají období počínajícího dnem 1. ledna 2000, nevede tato prostá skutečnost k tomu, aby zjištění Rady, podle kterého číselné údaje Eurostatu a údaje žalobkyně ukazují shodné trendy, bylo považováno za nesprávné. Žalobkyně přitom neuvádí, že by zohlednění jiného výchozího data jejich údajů mohlo vést k odlišným závěrům, pokud jde o dovozní ceny.
- 206 Z toho vyplývá, že žalobkyně neprokázala existenci nesprávného skutkového zjištění nebo zjevně nesprávného posouzení, co se týče analýzy dovozních cen.
- 207 Tento bod musí být tedy odmítnut jako neopodstatněný.

K posouzení pozitivních a negativních trendů (čtvrtý bod)

— Argumenty účastníků řízení

- 208 Žalobkyně uplatňuje, že orgány Společenství nezhodily pozitivní a negativní ukazatele újmy v rozporu s čl. 8 odst. 2 a 5 základního nařízení. Celkové posouzení uvedené v bodech 104 a 105 odůvodnění napadeného nařízení nezahrnuje všechny pozitivní a negativní ukazatele. Rada došla v zásadě k závěru, že cenové podbízení dovozů ovlivnilo schopnost výrobního odvětví Společenství opatřit si kapitál, což bylo ilustrováno negativním vývojem návratnosti investic, ziskovosti a pohybu peněžních prostředků. Založila tak své celkové posouzení na malém počtu úzce spojených ukazatelů, přičemž vyloučila pozitivní faktory.

- 209 I když sledované období trvalo od roku 1998 do posuzovaného období, orgány měly vzít v úvahu skutečnost, že dovozy před rokem 2000 byly zanedbatelné. Nevysvětlily přitom, proč několik pozitivních trendů mezi rokem 2000 a posuzovaným obdobím, a sice růst výroby Společenství, obratu výrobního odvětví Společenství, jeho podílu na trhu, produktivity, jakož i současný pokles výrobních nákladů, bylo neutralizováno negativními trendy.
- 210 Rada připomíná, že období přezkumu újmy začalo v roce 1998. Trendy týkající se období po roce 2000, uvedené žalobkyní, tak měly omezenou hodnotu. Nadto orgány Společenství nikdy nezpochybnily existenci pozitivních trendů. Nicméně tyto trendy nemohly být ani započteny, ani vyváženy negativními trendy, ale musely být posouzeny celkově v okolnostech projednávané věci.
- 211 V projednávané věci došly orgány Společenství k závěru o existenci újmy na základě činitelů týkajících se schopnosti průmyslu opatřit si kapitál. Vzaly v úvahu jednak negativní vývoj výrobního odvětví Společenství, pokud jde o ceny, ziskovost a pohyb peněžních prostředků, vedoucí ke značnému snížení investic, a jednak skutečnost, že se tomuto výrobnímu odvětví nepodařilo využít svého snižování nákladů. Pozitivní trendy spojené hlavně s růstem byly považovány za méně důležité vzhledem k silnému růstu spotřeby Společenství. Růst prodeje a snížení nákladů výrobního odvětví Společenství nebyly totiž dostatečné na to, aby vyrovnaly snížení cen, a přinesly tak pozitivní vývoj ziskovosti. Orgány Společenství tedy důvodně došly k závěru, že pozitivní trendy byly neutralizovány negativními trendy.
- 212 Poměrné zvážení jednotlivých činitelů v rámci této celkové analýzy patří do diskreční pravomoci orgánů Společenství a žalobkyně neprokázala existenci zjevného pochybení v tomto ohledu.

— Závěry Soudu

- 213 Podle ustálené judikatury se musí přezkum újmy týkat všech činitelů, z nichž ani jeden nemůže sám o sobě být určujícím základem rozhodnutí. Pozitivní vývoj jednoho činitele není překážkou konstatování podstatné újmy, jelikož toto konstatování je založeno na různých činitelích, jejichž zohlednění stanoví základní nařízení (viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 30. března 2000, *Miwon v. Rada*, T-51/96, Recueil, s. II-1841, bod 105 a uvedená judikatura).
- 214 Rada ve svých závěrech o újmě způsobené v projednávané věci, zejména v bodech 103 až 105 odůvodnění napadeného nařízení, vzala v úvahu existenci pozitivních trendů v situaci výrobního odvětví Společenství. Rovněž vysvětlila důvody, na základě kterých ostatní ukazatelé, které se vyvinuly negativně, nicméně vedly k existenci podstatné újmy.
- 215 Žalobkyně nevyvrátila žádné ze skutkových zjištění týkajících se tohoto posouzení ani neprokázala existenci zjevného pochybení v rámci posuzování jednotlivých činitelů újmy. V rámci tohoto bodu nicméně tvrdí, že orgány Společenství neprovedly správný přezkum jednotlivých pozitivních a negativních ukazatelů.
- 216 V tomto ohledu je třeba uvést, že se žalobce v rámci zpochybnění celkového posouzení újmy nemůže omezit na navržení svého výkladu jednotlivých hospodářských činitelů, ale musí upřesnit důvody, pro které měla Rada na základě těchto činitelů dojít k odlišnému závěru, pokud jde o existenci újmy (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek *Miwon v. Rada*, bod 103).

217 I když v projednávaném případě žalobkyně uvádí, že některé ukazatele týkající se situace výrobního odvětví Společenství, zejména růst výroby, obratu, podílu na trhu a produktivity tohoto výrobního odvětví, jakož i snížení výrobních nákladů, byly pozitivní, neprokazuje tato skutečnost sama o sobě, že dotyčné výrobní odvětví neutrpělo podstatnou újmu spočívající podle Rady zejména v negativním vývoji ziskovosti a ve značných ztrátách zaznamenaných během posuzovaného období, které způsobily zpomalení investování.

218 Žalobkyně přitom nerozvíjí argumentaci, která by mohla prokázat, že Rada došla s ohledem na celkovou analýzu relevantních činitelů nesprávně k závěru, že výrobní odvětví utrpělo újmu zmíněnou ve výše uvedeném bodě.

219 Pokud jde krom toho o argument žalobkyně týkající se dne začátku sledovaného období, ten byl již přezkoumán a odmítnut v bodech 176 a 177 výše.

220 V důsledku toho nelze tento bod vycházející z celkového posouzení ukazatelů újmy přijmout.

221 Je tudíž namístě zamítnout třetí žalobní důvod jako neopodstatněný.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení při použití čl. 8 odst. 6 a 7 základního nařízení, pokud jde o přezkum účinků dovozu z Tchaj-wanu

Argumenty účastníků řízení

- 222 Žalobkyně uvádí, že v napadeném nařízení Rada zkoumala, zda by mohla být újma způsobená výrobnímu odvětví Společenství přičtena jiným činitelům, než je indický dovoz, a zejména dumpingovým dovozům z Tchaj-wanu, ve vztahu ke kterým bylo uloženo prozatímní antidumpingové clo v prosinci 2001.
- 223 Před uložením tohoto cla zaujímaly dovozy z Tchaj-wanu podíl na trhu ve výši 62 % a jejich průměrná cena byla značně nižší než cena indických dovozů. V průběhu posuzovaného období byl tento cenový rozdíl ve výši 27,5 % vyšší než antidumpingové clo uložené tchaj-wanským vývozcům, s výjimkou Princo Corp a nespolupracujících vývozců. Tak nemohla být újma způsobená během tohoto období přičtena indickým dovozům.
- 224 Aby vyloučila zohlednění tchaj-wanských dovozů, mohla Rada založit své posouzení pouze na přezkumu období tří a půl měsíce od uložení prozatímního antidumpingového cla až do konce posuzovaného období. Rada přitom nemohla prokázat, že výrobní odvětví Společenství bylo v průběhu tohoto období vystaveno cenovému tlaku indických dovozů. Mezi rokem 2001 a posuzovaným obdobím tchaj-wanské dovozy ztratily 6 % trhu, zatímco výrobci Společenství, indiští výrobci a výrobci z ostatních třetích zemí získali 2 %. V průběhu posuzovaného období objem

indických dovozů vzrostl pouze o 16 187 000 jednotek, řádově o 0,73 % podílu na trhu. Tyto skutečnosti byly nedostatečné k tomu, aby mohl být učiněn závěr, že indické dovozy mohly individuálně způsobit podstatnou újmu.

- 225 Kromě toho byl v průběhu téhož období růst dovozů z ostatních třetích zemí, a sice Hongkongu, Švýcarska a Číny, vyšší než růst indických dovozů a ceny těchto dovozů nižší než indické ceny.
- 226 Rada uplatňuje, že příčinná souvislost mezi spornými dovozy a újmou nadále existuje, i když jsou tyto dovozy součástí širšího souboru činitelů, pokud tyto ostatní činitelé příčinnou souvislost mezi těmito dovozy a újmou nepřerušují.
- 227 V projednávané věci Rada došla k závěru, že újma způsobená dovozy z Tchaj-wanu nemohla tuto příčinnou souvislost přerušit. Zprvė indický výrobce získal více než 8 % podíl na trhu mezi rokem 2000 a posuzovaným obdobím, tedy před vstupem antidumpingových opatření proti Tchaj-wanu v platnost. Zadruhé po uložení antidumpingových opatření indický výrobce převzal část podílu na trhu ztraceného tchaj-wanskými výrobci. Zatřetí nízké ceny indických dovozů způsobily znatelné podbízení cenám ve Společenství.
- 228 Argument žalobkyně se chybně zakládá na rozdělení posuzovaného období na dvě části, před a po zavedení antidumpingových cel proti Tchaj-wanu. Její tvrzení týkající se období po zavedení opatření týkajících se Tchaj-wanu není kromě toho relevantní. Žalobkyně tvrdí, že se účinek indických dovozů omezoval na zisk podílu na trhu vyplývajícího z růstu objemu dovozů o 16 187 000 jednotek, a tedy na hypotetickou ztrátu tohoto podílu na trhu výrobním odvětvím Společenství. Újma však

v projednávané věci neměla formu ztráty trhu, ale finančních ztrát výrobního odvětví Společenství, které se odrazily na jeho schopnosti investovat. V tomto ohledu mělo cenové podbízení, vzhledem k tomu že indické dovozy činily 9 % trhu, značný vliv na tyto finanční ztráty.

229 Pokud jde o vyjádření žalobkyně týkající se dovozů z Hongkongu, Švýcarska a Číny, byl podíl na trhu, který představovaly, příliš nízký na to, aby mohl ovlivnit ceny ve Společenství.

Závěry Soudu

230 Článek 8 odst. 7 základního nařízení stanoví povinnost zkoumat známé činitele, které ve stejnou dobu se subvencovanými dovozy působí újmu výrobnímu odvětví Společenství. Tento přezkum musí umožnit, aby bylo vyloučeno, že újma způsobená jinými činiteli je přičtena dotčeným dovozům. Uvedené činitele zahrnují zejména objem a ceny dovozů nesubvencovaných výrobků.

231 V projednávané věci vyplývá z bodu 116 odůvodnění napadeného nařízení, že v průběhu sledovaného období bylo dotyčné výrobní odvětví Společenství vystaveno dovozům z Tchaj-wanu, které byly dumpingové a v roce 1997 až 2000 mu způsobily podstatnou újmu. Nelze ostatně vyloučit, že negativní účinky těchto dovozů pokračovaly až do uložení prozatímních opatření v prosinci 2001 nařízením Komise (ES) č. 2479/2001 ze dne 17. prosince 2001, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz zapisovatelných kompaktních disků pocházejících z Tchaj-wanu (Úř. věst. L 334, s. 8).

232 S ohledem na tento známý činitel byly orgány Společenství při určování újmy způsobené indickými dovozy povinny zkoumat, zda účinek tchaj-wanských dovozů mohl přerušit příčinnou souvislost mezi indickými dovozy a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Společenství (viz v tomto smyslu rozsudky Soudu ze dne 14. července 1995, *Koyo Seiko v. Rada*, T-166/94, Recueil, s. II-2129, bod 81; ze dne 29. ledna 1998, *Sinochem v. Rada*, T-97/95, Recueil, s. II-85, bod 98, a ze dne 15. prosince 1999, *Petrotub a Republica v. Rada*, T-33/98 a T-34/98, Recueil, s. II-3837, bod 176).

233 Je třeba uvést, že Rada skutečně přezkoumala účinky tchaj-wanských dovozů v bodech 116 až 118 odůvodnění napadeného nařízení a že došla k závěru, že i když měly vliv na trh Společenství v průběhu sledovaného období, nebyl nicméně tento vliv takový, aby mohl přerušit příčinnou souvislost.

234 Žalobkyně vytýká orgánům Společenství, že se dopustily v rámci tohoto přezkumu zjevného pochybení.

235 Nejprve je třeba uvést, že žalobkyně při předložení své argumentace rozlišuje období před a po uložení prozatímních opatření ve vztahu k tchaj-wanským dovozům, čímž naznačuje, že orgány Společenství byly povinny zkoumat tato dvě období každé zvlášť. Nicméně podle čl. 11 odst. 1 základního nařízení je újmou, která má být určena, újma utrpěná v průběhu posuzovaného období. Ačkoli tedy měla Rada zohlednit uložení prozatímních opatření v průběhu posuzovaného období, což učinila zejména v bodech 116 a 117 napadeného nařízení, vztahují se její závěry ohledně újmy a příčinné souvislosti správně na celé uvedené období.

- 236 Dále je nepochybné, že tchaj-wanské dovozy mohly přispět k újmě způsobené výrobnímu odvětví Společenství v průběhu části sledovaného období. Žalobkyně nesprávně tvrdí, že tato samotná skutečnost vede k vyloučení možnosti, že indické dovozy v témže období rovněž způsobily podstatnou újmu.
- 237 Podle ustálené judikatury může být odpovědnost za újmu přičtena posuzovaným dovozům, i když jejich účinky představují pouze část širší újmy přičitatelné jiným činitelům (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 5. října 1988, Canon a další v. Rada, 277/85 a 300/85, Recueil, s. 5731, bod 62). Nelze tedy okamžitě vyloučit, že by újma mohla být způsobena zároveň několika činiteli, přičemž každý z nich představuje izolovaně příčinu podstatné újmy.
- 238 Přítomnost takového významného vnějšího činitele, jakým jsou v projednávané věci tchaj-wanské dovozy, nezpůsobuje automaticky přerušení příčinné souvislosti mezi spornými dovozy a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Společenství. Je třeba nicméně přezkoumat, zda orgány Společenství mohly i navzdory tomuto vnějšímu činiteli oprávněně konstatovat, že subvencované dovozy způsobily podstatnou újmu.
- 239 V tomto ohledu žalobkyně v první řadě uvádí, že tchaj-wanské dovozy zaujímaly podíl na trhu ve výši 62 % a že jejich průměrná cena byla značně nižší než cena indických dovozů. S ohledem na objem a cenu těchto dovozů nelze přičíst indickým dovozům žádnou újmu, jelikož tyto zaujímaly pouze 9 % trhu a byly prováděny za značně vyšší ceny.
- 240 Nejprve, za předpokladu, že žalobkyně takto poukazuje na skutečnost, že byla přinucena vyrovnat své ceny s cenami dumpingových tchaj-wanských dovozů, nevylučuje tato skutečnost, že tyto dovozy způsobily podstatnou újmu výrobnímu odvětví Společenství.

- 241 Dále je třeba uvést, že žalobkyně nezpochybňuje skutečnost, že indické dovozy zaujímaly značný podíl na trhu, že jejich ceny byly nižší než ceny ve Společenství a že konkurovaly tchaj-wanským výrobcům. S ohledem na tyto okolnosti je však její tvrzení, podle kterého existence tchaj-wanských dovozů, mnohem významnějších a za nižší ceny, vylučuje jakoukoliv možnost cenového podbízení z její strany, nepodložené. Není totiž možno bez dalšího odmítnout, že podstatná újma, tvořená ztrátami způsobenými podbízením se cenám ve Společenství, byla výsledkem dovozů pocházejících z různých zemí, které měly různý vliv.
- 242 Konečně je třeba uvést, že orgány Společenství vysvětlily důvody, pro které přítomnost tchaj-wanských dovozů, i s velmi nízkými cenami a značným objemem, nevyklučuje, že by indické dovozy, posouzeny samostatně, vykonávaly tlak na ceny ve Společenství. Zejména z bodu 117 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že indické dovozy byly nejen schopny čelit tchajwanské konkurenci, ale také získat od roku 2000 do posuzovaného období více než 8 % podíl na trhu a převzít část podílu na trhu, který tchaj-wanští vývozci ztratili od roku 2001 do posuzovaného období. Tyto úvahy, které žalobkyně nezpochybnila, umožnily Radě oprávněně v témže bodě odůvodnění dojít k závěru, že nízká úroveň indických cen měla značný vliv na ceny ve Společenství.
- 243 V důsledku toho žalobkyně neprávem tvrdí, že s ohledem na objemy a ceny tchaj-wanských dovozů nelze přičíst jejím dovozům žádnou újmu.
- 244 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že skutečnost, že indické dovozy mohly získat, paralelně s výrobou Společenství, část podílu na trhu ztraceného tchaj-wanskými vývozci v návaznosti na zavedení prozatímních opatření, není dostatečná k tomu, aby mohl být učiněn závěr, že měly značný vliv na trh Společenství.

- 245 V tomto ohledu je třeba uvést, že závěry Rady uvedené v bodě 117 odůvodnění napadeného nařízení nejsou založeny pouze na úvaze, že indické dovozy mohly získat část podílu na trhu ztraceného tchaj-wanskými dovozci, ale rovněž na skutečnosti, že mohly v přítomnosti tchaj-wanské konkurence získat značný podíl na trhu Společenství a že nízká úroveň jejich cen ovlivnila ceny ve Společenství.
- 246 Skutečnost, že ostatní účastníci na trhu, a zejména výrobci ze Společenství, rovněž získali podíl na trhu ztracený tchaj-wanskými vývozci, nemůže zpochybnit závěr Rady, podle kterého indické dovozy, posuzovány samostatně, způsobily výrobcům ve Společenství v průběhu posuzovaného období podstatnou újmu.
- 247 S ohledem na všechny tyto úvahy se jeví, že žalobkyně neprokázala, že se orgány Společenství dopustily zjevně nesprávného posouzení, když konstatovaly, že dovozy pocházející z Tchaj-wanu nemohly přerušit příčinnou souvislost v projednávané věci.
- 248 Kromě toho žalobkyně podotýká, že celkový růst dovozů z Hongkongu, Švýcarska a Číny byl vyšší a že tyto dovozy byly prováděny za ceny nižší než indické dovozy.
- 249 V tomto ohledu je třeba připomenout, že závěry Rady nejsou založeny pouze na úvaze, že indické dovozy mohly získat značnou část podílu na trhu ztraceného tchaj-wanskými vývozci. Každopádně žalobkyně připouští, že část získaná indickými dovozy byla srovnatelná s částmi, které získaly výrobci ze Společenství a všichni výrobci z jiných třetích zemí.

250 Nadto, má-li být připomínka žalobkyně vykládána v tom smyslu, že orgány dostatečně nepřezkoumaly účinky dovozů z Hongkongu, Švýcarska a Číny, ani takové tvrzení nemůže obstát. Z bodu 121 odůvodnění napadeného nařízení, který nebyl žalobkyní zpochybněn, totiž vyplývá, že objem dovozů z Indie byl pět až šestkrát vyšší než objem dovozů z každé ze tří dotčených zemí a že posledně uvedené měly individuálně během posuzovaného období podíl na trhu ve výši 2 %, zatímco podíl indického výrobce na trhu byl 9 %. Rada tedy každopádně mohla mít za to, že dovozy z těchto třetích zemí nebyly natolik vysoké, aby přerušily příčinnou souvislost v projednávané věci.

251 V důsledku toho nelze čtvrtý žalobní důvod přijmout.

K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 8 odst. 6 a 7 základního nařízení, pokud jde o přezkoumání účinků protisoutěžního chování majitele patentů

Argumenty účastníků řízení

252 Žalobkyně uvádí, že výrobní odvětví Společenství v rámci správního řízení tvrdilo, že majitel patentů týkajících se CD-R zneužíval svého dominantního postavení tím, že si účtoval přehnaně vysoké poplatky za autorská práva. Orgány Společenství tím, že odmítly toto tvrzení v bodě 135 napadeného nařízení z prostého důvodu, že nebylo potvrzeno formálním rozhodnutím příslušných orgánů v oblasti hospodářské soutěže, porušily čl. 8 odst. 6 a 7 základního nařízení, tak jak jej vykládají rozsudky Soudního dvora ze dne 11. června 1992, *Extramet Industrie v. Rada* (C-358/89, Recueil, s. I-3813), a rozsudek Soudu ze dne 19. září 2001, *Mukand a další v. Rada* (T-58/99, Recueil, s. II-2521).

- 253 Komise věděla o tomto tvrzení o zneužití dominantního postavení, neboť, jak vyplývá z její tiskové zprávy ze dne 3. srpna 2003, bylo šetření týkající se tohoto porušení pravidel hospodářské soutěže v okamžiku přijetí napadeného nařízení v konečném stádiu.
- 254 Pokud jde o posouzení účinků autorských poplatků provedené v bodě 134 odůvodnění napadeného nařízení, nepostačuje k tomu, aby mohlo odstranit účinky namítaného zneužití dominantního postavení, a zejména účinky přehnaně vysokých autorských poplatků. Zaprvé možnost, že by indický dovozce mohl rovněž utrpět újmu z důvodu přehnaně vysokých autorských poplatků, není relevantní pro posouzení újmy, kterou utrpělo výrobní odvětví Společenství. Zadruhé, i když byla ziskovost výrobního odvětví Společenství nejvyšší v roce 1999, v okamžiku, kdy autorské poplatky již byly použitelné, nelze vyloučit, že autorské poplatky přispěly k újmě v průběhu posuzovaného období. Zatřetí, připomínka Rady, podle které tlak na snížení cen zabránil výrobnímu odvětví Společenství v přenesení nákladů na autorské poplatky na spotřebitele není relevantní. Orgány Společenství měly totiž přezkoumat, zda by v případě neexistence přehnaně vysokých autorských poplatků výrobní odvětví Společenství rovněž utrpělo újmu. Kdyby nadto byly náklady výrobního odvětví Společenství zvýšeny uměle z důvodu přehnaně vysokých autorských poplatků, nebyla by analýza cenového podbízení v projednávané věci správná.
- 255 Rada tvrdí, že přezkoumala podrobně vliv autorských poplatků, a tudíž údajného protisoutěžního chování v bodech 134 a 135 odůvodnění napadeného nařízení, i když uvedené chování nebylo nikdy potvrzeno. Tvrzení žalobkyně, podle kterého Rada nezohlednila tuto skutečnost z důvodu neexistence formálního rozhodnutí, se tedy zakládá na nesprávném výkladu napadeného nařízení.
- 256 Tvrzení o protisoutěžním chování se týkala stanovení výše autorských poplatků. V tomto ohledu, jelikož byly autorské poplatky placeny jak výrobci ze Společenství, tak indickými výrobci, nemůže jejich platba vysvětlit rozdíl v ceně. Navíc výrobní odvětví Společenství muselo platit poplatky stejně tak v roce 1999, kdy jeho

ziskovost byla nejvyšší, jako v roce 2000 a během posuzovaného období, kdy byla jeho ziskovost negativní. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, je tak otázka, zda výrobní odvětví Společenství utrpělo újmu v důsledku údajně přehnaně vysokých autorských poplatků, irelevantní pro posouzení příčinné souvislosti v projednávané věci, neboť nebylo možné, aby jediný činitel nákladů, totožný pro všechny účastníky na trhu, mohl přerušit tuto příčinnou souvislost. Rada nicméně v bodě 135 odůvodnění vysvětlila, že tvrzení o protisoutěžním chování nebylo potvrzeno žádným formálním rozhodnutím.

257 Rada podotýká, že okolnosti projednávané věci se liší od okolností věci, ve které byl vydán výše uvedený rozsudek Mukand a další v. Rada. Skutečnosti týkající se zde dotčeného chování nebyly nikdy prokázány, neexistuje automatická spojitost mezi namítaným chováním a cenami výrobku, o který se jedná, a toto chování ovlivňuje rovněž dotčeného vývozce.

258 Pokud jde o tiskovou zprávu Komise, připojenou k replice, Rada uvádí, že žalobkyně nevysvětlila důvod, proč ji v souladu s čl. 48 odst. 1 jednacího řádu Soudu nepředložila s žalobou. Nadto se uvedená zpráva zmiňuje o nahraných CD, a nikoliv o CD-R, a netýká se ostatně ani zneužití dominantního postavení, ani placení přehnaně vysokých autorských poplatků, které uplatňuje žalobkyně.

259 CECMA uplatňuje, že orgány nebyly povinny zkoumat dotčené tvrzení na základě čl. 8 odst. 7 základního nařízení. Jednak namítané chování ovlivňuje stejně výrobce ve Společenství jako světové výrobce. Nemůže tedy ovlivnit hospodářskou soutěž mezi výrobci ze třetích zemí a výrobci ze Společenství. Krom toho namítané protisoutěžní chování nepředstavuje známý činitel.

Závěry Soudu

- 260 Podle ustálené judikatury mají orgány Společenství při zjišťování újmy povinnost zkoumat, zda újma, kterou zamýšlejí zohlednit, vyplývá skutečně z dumpingových nebo subvencovaných dovozů, a vyloučit jakoukoliv újmu plynoucí z jiných činitelů, a zejména takovou újmu, která by byla způsobena protisoutěžním chováním, kterého by se účastnili výrobci ze Společenství [výše uvedené rozsudky Extramet Industrie v. Rada, bod 16, a Mukand a další v. Rada, body 39 a 40].
- 261 V projednávané věci vyplývá ze spisu, že výrobní odvětví Společenství, které podalo podnět, uplatnilo ve spisu ze dne 7. ledna 2003, že společnost, která je majitelem patentů týkajících se CD-R, zneužívala své dominantní postavení tím, že účtovala přehnaně vysoké autorské poplatky, a že jeden výrobce ze Společenství se stáhl z trhu poté, co měl spor s touto společností. Výrobní odvětví vyslovilo tuto připomínku, aby se postavilo proti tvrzení žalobkyně, podle kterého stupeň podpory podnětu ve smyslu čl. 10 odst. 8 základního nařízení klesl pod prahovou hodnotu vyžadovanou pro pokračování v řízení. Žalobkyně učinila tutéž připomínku v průběhu šetření, přičemž uplatnila, že účinky údajného protisoutěžního chování, spočívajícího ve stanovení přehnaně vysokých autorských poplatků, představují činitel, který je třeba přezkoumat v rámci zjišťování újmy.
- 262 V rámci tohoto žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že Rada nepřezkoumala tento činitel, když se v bodě 135 odůvodnění napadeného nařízení omezila na konstatování, že dotčené tvrzení nebylo potvrzeno žádným formálním rozhodnutím plynoucím z šetření vedeného orgány příslušnými v oblasti hospodářské soutěže.
- 263 V tomto ohledu je třeba podotknout, že z bodu 135 odůvodnění napadeného nařízení nevyplývá, že orgány Společenství skutečně zkoumaly otázku, zda zohledněná újma nevyplývala z namítaného protisoutěžního chování.

- 264 I když tento bod odůvodnění tedy nepostačuje k tomu, aby nebyly použity účinky činitele uplatněného žalobkyní, je třeba uvést, že otázka, zda Rada neopomněla vzít uvedené účinky v úvahu, musí být nicméně přezkoumána ve vztahu ke všem úvahám přijatým v rámci napadeného nařízení (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek *Koyo Seiko v. Rada*, bod 79).
- 265 Rada přitom uplatňuje, že zohlednila tento činitel v bodě 134 odůvodnění napadeného nařízení. Z uvedeného bodu odůvodnění vyplývá, že Rada obecně přezkoumala účinky placení autorských poplatků plynoucích z patentů, přičemž konstatovala, že tento činitel nemohl v projednávaném případě přerušit příčinnou souvislost. Rada tvrdí, že tímto konstatováním rovněž odpověděla na tvrzení, podle kterého byly autorské poplatky přehnaně vysoké a představovaly protisoutěžní chování.
- 266 V tomto ohledu, i když jsou body 134 a 135 odůvodnění uvedeny ve dvou odlišných pododdílech, a sice „Poplatky za autorská práva“ a „Jiné faktory“, vyplývá z argumentů účastníků řízení, že se nicméně oba týkají téže skutečnosti uvedené ve spise týkající se platby autorských poplatků. Nadto, tyto dva body odůvodnění následují po sobě, takže jejich společný výklad je vyžadován strukturou napadeného nařízení.
- 267 Zjištění provedená v bodě 134 odůvodnění je tedy třeba vzít v úvahu při přezkumu, zda Rada vyloučila účinek případné újmy plynoucí z protisoutěžního chování namítaného žalobkyní.
- 268 V první řadě žalobkyně zpochybňuje relevanci uvedených zjištění, přičemž uplatňuje, že orgány měly přesně posoudit účinky autorských poplatků, aby mohly dojít k závěru, že i v případě neexistence přehnaně vysokých autorských poplatků by výrobní odvětví Společenství utrpělo újmu.

- 269 Je třeba v tomto ohledu uvést, že pro vyloučení účinků plynoucích z vnějšího činitele jsou orgány Společenství povinny přezkoumat, zda uvedené účinky mohly přerušit příčinnou souvislost mezi dotčenými dovozy a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Společenství (viz bod 232 výše). Tento přezkum přitom nezbytně nezahrnuje zjištění přesných účinků dotčeného činitele. Postačuje, aby orgány Společenství konstatovaly, že navzdory takovému vnějšímu činiteli byla újma způsobená dotčenými dovozy podstatná.
- 270 V projednávané věci Rada uvedla, že indické dovozy způsobily podstatnou újmu výrobnímu odvětví Společenství plynoucí zejména z podbízení se cenám ve Společenství. Vysvětlila, že i kdyby autorské poplatky měly negativní vliv na zisk výrobního odvětví Společenství, tento činitel, ovlivňující všechny výrobce na trhu, byl již přítomen v roce 1999, předtím, než se dovozy staly významnými. Negativní vývoj situace výrobců ve Společenství od roku 1999 nemůže být přičítán tomuto činiteli. S ohledem na tyto skutečnosti nebylo nedůvodné, že Rada měla za to, že platba autorských poplatků nemohla mít vliv na újmu způsobenou subvencovanými dovozy.
- 271 Rada správně tvrdí, že přezkum otázky, zda byly autorské poplatky přehnaně vysoké z důvodu protisoutěžního chování majitele patentů, každopádně nemůže vést ke zpochybnění jejího závěru uvedeného v předcházejícím bodě.
- 272 Je třeba rovněž poznamenat, že na rozdíl od situací ve věcech, ve kterých byly vydány výše uvedené rozsudky Extramet a Mukand a další v. Rada, není zde namítané protisoutěžní jednání přičitatelné výrobcům ze Společenství. Pro posouzení účinků tohoto činitele v projednávané věci nebyly tedy orgány Společenství povinny zkoumat, zda výrobní odvětví Společenství samo přispělo k utrpění újmy.

- 273 Zadruhé žalobkyně tvrdí s odvoláním na výše uvedený rozsudek Mukand a další v. Rada, že újma určená cenovým podbízením nebyla správně posouzena, pokud byly ceny ve Společenství uměle zvýšeny v důsledku přehnaně vysokých autorských poplatků.
- 274 Je třeba připomenout, že okolnosti věci, ve které byl vydán výše uvedený rozsudek Mukand a další v. Rada, se týkaly chování ovlivňujícího ceny ve Společenství, ale nikoliv dovozní ceny. V projednávané věci však Rada konstatovala, že dotčené autorské poplatky musí být placeny všemi výrobci, včetně žalobkyně. Žalobkyně tento skutkový údaj nezpochybnila.
- 275 Rada tak v bodě 134 odůvodnění napadeného nařízení mohla mít za to, že dotčený vnější činitel nemohl vysvětlit rozdíl mezi cenami ve Společenství a indickými cenami, a že tedy neměl vliv na skutečnosti zohledňované pro výpočet úrovně podbízení. Ani za předpokladu, že by autorské poplatky byly přehnaně vysoké z důvodu protisoutěžního jednání, nemůže tento činitel ovlivnit toto posouzení.
- 276 S ohledem na tyto skutečnosti je namístě mít za to, že žalobkyně neprokázala, že Rada opomněla při posouzení újmy vyloučit účinky plynoucí z údajného protisoutěžního jednání.
- 277 Za těchto podmínek není nezbytné vyjádřit se k přípustnosti skutečnosti předložené žalobkyní v replice, a sice tiskové zprávě Komise ze dne 3. srpna 2003, která se zmiňuje o šetření týkajícím se použití článků 81 ES a 82 ES na vzorovou dohodu týkající se patentů na různé druhy CD. Z argumentů žalobkyně totiž vyplývá, že tato skutečnost byla předložena na podporu jejího názoru, podle kterého dotčený činitel byl znám orgánům Společenství. Žalobkyně naproti tomu nevysvětlila, jak by uvedená zpráva mohla podpořit argument, podle kterého tento činitel mohl v projednávané věci přerušit příčinnou souvislost.

278 Pátý žalobní důvod tedy nelze přijmout.

279 Z předchozího vyplývá, že žalobu je namístě zamítnout v plném rozsahu. V důsledku toho není třeba se vyjadřovat k podpůrným návrhovým žádáním Rady.

K nákladům řízení

280 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalovaná požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je namístě posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení vynaložených žalovanou.

281 Komise ponese na základě čl. 87 odst. 4 prvního pododstavce jednacího řádu vlastní náklady řízení.

282 Podle čl. 87 odst. 4 třetího pododstavce jednacího řádu může Soud nařídit, že jiní vedlejší účastníci, než jsou členské státy a orgány, ponесou vlastní náklady. V okolnostech projednávané věci, a zejména s ohledem na skutečnost, že vyjádření CECMA, který byl vedlejším účastníkem vystupujícím v postavení sdružení obhajujícího zájmy dotyčného výrobního odvětví Společenství, nedoplnilo argumenty Rady o rozhodující skutečnosti, považuje Soud za spravedlivé, aby CECMA nesl vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

SOUD (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Žalobkyně ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené žalovanou.**
- 3) **Každý z vedlejších účastníků ponese vlastní náklady řízení.**

Legal

Lindh

Vadapalas

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 4. října 2006.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

E. Coulon

H. Legal

Obsah

Rámcem právní úpravy	II - 3920
Skutečnosti předcházející sporu	II - 3924
Řízení a návrhová žádání účastníků řízení	II - 3926
Právní otázky	II - 3928
K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 5, čl. 7 odst. 3 a čl. 11 odst. 1 základního nařízení a ze zjevně nesprávného posouzení při určení běžné doby amortizace aktiv	II - 3929
Úvodní poznámky	II - 3929
K posouzení skutečností týkajících se doby amortizace (první část)	II - 3930
— Argumenty účastníků řízení	II - 3930
— Závěry Soudu	II - 3932
K zařazení aktiv do kategorie forem a k nezohlednění informací vyplývajících z účetních záznamů žalobkyně (první a druhý bod druhé části žalobního důvodu)	II - 3937
— Argumenty účastníků řízení	II - 3937
— Závěry Soudu	II - 3939
K zohlednění ziskovosti a investic žalobkyně (třetí bod druhé části)	II - 3943
— Argumenty účastníků řízení	II - 3943
— Závěry Soudu	II - 3944
K použití degresivní metody amortizace (čtvrtý bod druhé části)	II - 3947
— Argumenty účastníků řízení	II - 3947
— Závěry Soudu	II - 3948
K údajně svévolné povaze výpočtů (pátý bod druhé části)	II - 3950
— Argumenty účastníků řízení	II - 3950
— Závěry Soudu	II - 3951
	II - 3993

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení práv obhajoby a z nedostatku odůvodnění, pokud jde o posouzení běžné doby amortizace aktiv ...	II - 3952
Argumenty účastníků řízení	II - 3952
Závěry Soudu	II - 3954
Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení a porušení čl. 8 odst. 2 a 6 základního nařízení, pokud jde o přezkum prvků týkajících se určení újmy a příčinné souvislosti	II - 3957
Úvodní poznámky	II - 3957
K metodě použité pro srovnání hospodářských trendů (první bod)	II - 3958
— Argumenty účastníků řízení	II - 3958
— Závěry Soudu	II - 3962
K posouzení úrovně zásob (druhý bod)	II - 3969
— Argumenty účastníků řízení	II - 3969
— Závěry Soudu	II - 3969
K posouzení dovozních cen (třetí bod)	II - 3970
— Argumenty účastníků řízení	II - 3970
— Závěry Soudu	II - 3972
K posouzení pozitivních a negativních trendů (čtvrtý bod)	II - 3973
— Argumenty účastníků řízení	II - 3973
— Závěry Soudu	II - 3975
Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení při použití čl. 8 odst. 6 a 7 základního nařízení, pokud jde o přezkum účinků dovozu z Tchaj-wanu	II - 3977
Argumenty účastníků řízení	II - 3977
Závěry Soudu	II - 3979
K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 8 odst. 6 a 7 základního nařízení, pokud jde o přezkoumání účinků protisoutěžního chování majitele patentů	II - 3984
Argumenty účastníků řízení	II - 3984
Závěry Soudu	II - 3987
K nákladům řízení	II - 3991
II - 3994	